

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1.....	3
Ιστορία.....	3
2. Η δομή των δικαστηρίων και του νόμου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.....	6
3. Γερμανικό νομικό σύστημα.....	8
4. Ορόσημα στη Γερμανική πορεία προς την ΕΕ	10
5. Παραδείγματα και συμβουλές γερμανών εμπειρογνομόνων.....	11
Κουίζ.....	12
Κουίζ πολλαπλών επιλογών	13
Κεφάλαιο 2.....	15
Ιστορία.....	15
1. Τι είναι μια σύμβαση;	16
2. Σύναψη συμβάσεων και υποχρεώσεις μερών (Vertragsabschluss und Pflichten der Parteien)	19
3. Ανατρέξτε σε δείγματα συμβολαίων (Musterverträge)	19
4. Καταγγελία συμβάσεων (Kündigung).....	20
5. Παραβίαση και διορθωτικά μέτρα για παραβίαση	21
Κουίζ.....	23
Κεφάλαιο 3.....	25
Νόμος περί απασχόλησης.....	25
Ιστορία.....	25
1. Σύμβαση εργασίας	27
2. Διαφορετικοί τύποι απασχόλησης (π.χ. μερικής απασχόλησης / για ορισμένο χρονικό διάστημα κ.λπ.)	29
3. Βασικές Υποχρεώσεις των Μερών.....	31
4. Βασικά δικαιώματα των εργαζομένων που απορρέουν από τη νομοθεσία.....	33
5. Τερματισμός απασχόλησης	36
Κουίζ.....	37
Κουίζ πολλαπλών επιλογών	37
Κεφάλαιο 4.....	40
Επιχειρηματικό Δίκαιο.....	40

Ιστορία	40
1. Τι περιλαμβάνει το επιχειρηματικό δίκαιο;	41
1. Τι είναι μια εταιρεία;	42
2. Διαθέσιμοι τύποι εταιρειών	43
3. Ειδικά έντυπα για τη σύσταση εταιρειών	46
4. Υποχρεώσεις και δικαιώματα	49
Κουίζ	50
Κεφάλαιο 5	53
Σημαντικές πτυχές του αστικού δικαίου και του δημοσίου δικαίου	53
Ιστορία	53
1. Έγκυρος γάμος και διαζύγιο	54
2. Διαζύγιο και ρύθμιση χωρισμού	58
3. Φορολογικές Υποχρεώσεις	62
Κουίζ	64
Κεφάλαιο 6	66
Νόμοι περί προστασίας δεδομένων	66
Ιστορία	66
Νόμος περί προστασίας δεδομένων (2017)	68
2. Σημαντικοί ορισμοί που εμπίπτουν στη νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων	69
3. Βασικές αρχές	71
4. Μεταφορά δεδομένων εντός ενός ομίλου εταιρειών	71
Κουίζ πολλαπλών επιλογών	72

Κεφάλαιο 1

Το γερμανικό νομικό σύστημα

Μαθησιακοί στόχοι

Να εξηγήσετε τις βασικές αρχές του νομικού συστήματος της εν λόγω χώρας

- Να ενημερωθείτε περισσότερο για την Εθνική Νομοθετική Διαδικασία κάθε χώρας

- Να αποκτήσουν βασικές γνώσεις σε βασικές πτυχές της εθνικής νομοθεσίας, σχετικά με την απασχόληση και τη μετεγκατάσταση

Για να μάθετε περισσότερα σχετικά με το δικαστικό σύστημα στη Γερμανία, ανατρέξτε στο συνοδευτικό μάθημα, The Judicial Branch της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Ιστορία

Η Herta και ο Ralf είναι δύο ηλικιωμένοι, ηλικίας 62 και 63 που ζουν μαζί στο Αμβούργο. Ζούσαν στην Ολλανδία 3 χρόνια και στη συνέχεια μετακόμισαν στο Αμβούργο. Όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι ηλικίας άνω των 18 ετών, η Herta και ο Ralf μπορούν να ψηφίσουν για την εκλογή ομοσπονδιακής κυβέρνησης κάθε τέσσερα χρόνια. Μερικές φορές διαφωνούν μεταξύ τους, διότι στηρίζουν διαφορετικά πολιτικά κόμματα. Αλλά είναι και οι δύο ενεργοί πολίτες και θεωρούν σημαντικό το να είναι πολιτικά δραστήριοι. Τώρα είναι χαρούμενοι, γιατί από την 1η Απριλίου μπορούν να συμμετάσχουν ενεργά σε ένα νόμο: τον Seniorenmitwirkungsgesetz. Αυτός ο νόμος βασίζεται στους ισχύοντες νόμους για το Αμβούργο και έχει ως στόχο τη βελτίωση των δικαιωμάτων των ηλικιωμένων. Πρόκειται για έναν ειδικό νόμο, ο οποίος ορίζει ένα πλαίσιο για την ενεργό συμμετοχή των ηλικιωμένων και καθιστά δυνατή τη χρήση της εμπειρίας ζωής τους. Το κοινοβούλιο του Βερολίνου θα υιοθετήσει επίσης ένα τέτοιο νόμο το 2017.

Βασικές Πληροφορίες για τη Γερμανία

Η Γερμανία είναι μια ομοσπονδιακή δημοκρατία, με δικαιώματα που προστατεύει ο βασικός νόμος ή το σύνταγμα. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση μοιράζεται την εξουσία με 16 ομόσπονδα κράτη - Länder. Η πρωτεύουσα της Γερμανίας και η μεγαλύτερη μητρόπολη είναι το Βερολίνο, όπου βρίσκεται η κυβέρνηση. Με περίπου 82 εκατομμύρια κατοίκους, η Γερμανία είναι το πιο πυκνοκατοικημένο κράτος μέλος της ΕΕ.

Λόγω του ιστορικού της, υπάρχει συστηματική οργάνωση πολλών τομέων του γερμανικού δικαίου σε γενικούς και ειδικούς κανόνες για την οργάνωση του κράτους, της κυβέρνησης και των δικαστηρίων.

Από την επανένωση και έπειτα, ο γερμανικός βασικός νόμος θεωρείται το γερμανικό Σύνταγμα, με εγγυήσεις βασικών δικαιωμάτων για όλους τους πολίτες και τους υπηκόους. Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στην αξιοπρέπεια και την ισότητα όλων των ανθρώπων, οι οποίες πρέπει να γίνονται σεβαστές σε όλη τη νομοθεσία.

1. Γερμανική νομική ιστορία και νομική ανάπτυξη

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, το γερμανικό Ράιχ διαιρέθηκε σε τέσσερις ζώνες που καταλαμβάνουν οι νικηφόρες δυνάμεις των Ηνωμένων Πολιτειών, της Γαλλίας, της Μεγάλης Βρετανίας και της Σοβιετικής Ένωσης. Αν και η πρωτεύουσα του Βερολίνου ανήκε στα ανατολικά, σχηματίστηκαν και εδώ τέσσερις τομείς. Το Δυτικό Βερολίνο και η Δυτική Γερμανία ελέγχονταν από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο και το Ανατολικό Βερολίνο από τη Σοβιετική Ένωση.

Καθώς υπήρχαν όλο και περισσότερες συγκρούσεις και διαφορές απόψεων μεταξύ των νικηφόρων δυνάμεων, το 1949 σημειώθηκε η διαίρεση της Γερμανίας σε δύο κράτη. Στα δυτικά, στις 23 Μαΐου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άρχισε να αναδύεται με προσωρινή πρωτεύουσα τη Βόννη. Στην Ανατολή, η Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας ιδρύθηκε στις 7 Οκτωβρίου με πρωτεύουσα το Ανατολικό Βερολίνο, και χρειαζόταν ειδική άδεια για να την επισκεφτεί κανείς.

Καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι ήθελαν να εγκαταλείψουν τη ΛΔΓ και να διαφύγουν στη Δυτική Γερμανία, η κυβέρνηση της ΛΔΓ άρχισε στις 13 Αυγούστου 1961 την κατασκευή του τείχους του Βερολίνου, το οποίο διέσχιζε όλη την πόλη. Αυτό το τείχος χώριζε το Ανατολικό και Δυτικό Βερολίνο.

Πολλοί πολίτες ήταν δυσαρεστημένοι επειδή φυλακίστηκαν στη χώρα τους. Άρχισαν να αμύνονται και εξεγέρθηκαν το 1989 για το άνοιγμα των συνόρων. Καθώς η αντίσταση αυξήθηκε, η κυβέρνηση της ΛΔΓ υποχώρησε και άνοιξε τα σύνορα στη Δυτική Γερμανία στις 9 Νοεμβρίου 1989. Έτσι, από αυτή την ημέρα, ξεκίνησε η ύπαρξη μιας ενοποιημένης Γερμανίας: η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

2. Η δομή των δικαστηρίων και του νόμου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Η Γερμανία διαθέτει ένα σύστημα αστικού δικαίου βασισμένο στο ρωμαϊκό δίκαιο, με ορισμένες παραπομπές στο γερμανικό δίκαιο. Το Bundesverfassungsgericht (Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο) είναι το Ανώτατο Δικαστήριο της Γερμανίας που είναι αρμόδιο για συνταγματικά θέματα, με εξουσία δικαστικού ελέγχου. Οι ποινικοί και ιδιωτικοί νόμοι κωδικοποιούνται σε εθνικό επίπεδο στο Strafgesetzbuch και στο Bürgerliches Gesetzbuch αντίστοιχα.

Ένα χαρακτηριστικό του γερμανικού δικαστικού συστήματος είναι η κατανομή της δικαστικής εξουσίας σε διάφορες ειδικές δικαιοδοσίες. Σύμφωνα με το σύνταγμα, υπάρχουν πέντε ειδικές δικαιοδοσίες ίσης ισχύος. Πρόκειται για τη συνήθη δικαιοδοσία (δηλαδή την αστική και ποινική δικαιοδοσία), τη διοικητική δικαιοδοσία, τη φορολογική δικαιοδοσία, την κοινωνική δικαιοδοσία και την εργασιακή δικαιοδοσία (άρθρο 95 του βασικού νόμου). Κάθε ειδική δικαιοδοσία είναι ανεξάρτητη και έχει διάφορα στάδια προσφυγής.

Ομοσπονδιακό Δικαστήριο

Το ανώτατο δικαστικό σύστημα της Γερμανίας, που ονομάζεται Bundesgerichtshof, είναι εξειδικευμένο για αστικές και ποινικές υποθέσεις. Το ανώτατο εφετείο είναι το ανακριτικό Ομοσπονδιακό Δικαστήριο. Το Ομοσπονδιακό Εργατικό Δικαστήριο, το Ομοσπονδιακό Κοινωνικό Δικαστήριο, το Ομοσπονδιακό Οικονομικό Δικαστήριο και το Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο είναι υπεύθυνα για άλλες υποθέσεις.

Ομοσπονδιακό Κοινωνικό Δικαστήριο

Ο νόμος του Κοινωνικού Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 1953 (Φύλλο Εφημερίδας της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης, μέρος I, σελίδα 1239) τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1954. Τα εγκαίνια του Ομοσπονδιακού Κοινωνικού Δικαστηρίου έλαβαν χώρα στις 23 Μαρτίου 1955, όταν πραγματοποιήθηκε η πρώτη δημόσια συνεδρίαση. Το Bundessozialgericht είναι υπεύθυνο για τους ελέγχους κατά των αποφάσεων των κοινωνικών δικαστηρίων ή για την αναθεώρηση των δικαστικών αποφάσεων του κοινωνικού δικαστηρίου.

Ομοσπονδιακό Οικογενειακό Δικαστήριο

Σύμφωνα με το άρθρο 23β του Γερμανικού Συνταγματικού Δικαστηρίου (GVG), υπάρχει τμήμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για την έκδοση οικογενειακών αποφάσεων από το 1976.

Ομοσπονδιακό Εργατικό Δικαστήριο

Το Ομοσπονδιακό Εργατικό Δικαστήριο, με έδρα την Ερφούρτη, είναι το ανώτατο δικαστήριο του γερμανικού συστήματος εργατικών δικαστηρίων. Στην εργατική δικαιοδοσία, το Ομοσπονδιακό Εργατικό Δικαστήριο έχει μεγάλη βαρύτητα. Ως ανώτατο δικαστήριο της δικαιοσύνης, το δικαστήριο πρέπει να προάγει τη συνοχή των δικαστικών αποφάσεων στον τομέα του εργατικού δικαίου και να αναπτύξει το νόμο, όπου αυτό είναι απαραίτητο.

Ομοσπονδιακό Δημοσιονομικό Δικαστήριο

Το ομοσπονδιακό δημοσιονομικό δικαστήριο (Bundesfinanzhof) είναι ένα από τα πέντε ομοσπονδιακά ανώτατα δικαστήρια της Γερμανίας, τα οποία έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 95 του Βασικού Νόμου. Είναι το ομοσπονδιακό εφετείο για φορολογικά και τελωνειακά θέματα σε υποθέσεις που έχουν ήδη δικαστεί από την χαμηλότερη δικαστική βαθμίδα, δηλαδή τα δικαστήρια Οικονομικών.

1. Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο.

Το ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο (Bundesverwaltungsgericht) είναι ένα από τα πέντε ομοσπονδιακά ανώτατα δικαστήρια της Γερμανίας. Το δικαστήριο της έσχατης λύσης, περιλαμβάνει γενικά όλες τις περιπτώσεις διοικητικού δικαίου, κυρίως διαφωνίες μεταξύ πολιτών και κράτους. Αναλαμβάνει τις προσφυγές του Oberverwaltungsgerichte ή των ανώτατων διοικητικών δικαστηρίων, τα οποία, με τη σειρά τους, είναι τα εφετεία των αποφάσεων του Verwaltungsgerichte (διοικητικά δικαστήρια).

Επικεφαλής του Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου είναι ο Πρόεδρος. Είναι ο ανώτερος υπάλληλος με αρμοδιότητα σε θέματα προσωπικού που αφορούν τους δικαστές και το διοικητικό προσωπικό του Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου. Τα καθήκοντά του περιλαμβάνουν και τα καθήκοντα ενός δικαστή. Οι δικαστές του Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου εκτελούν τα καθήκοντά τους στη Γερουσία. Ο κατάλογος υπηρεσίας που κατανέμει την επιχείρηση δικαστηρίων, αναθέτει αρμοδιότητες σε κάθε σύγκλητο. Ο Προεδρεύων δικαστής ασχολείται με θέματα προσωπικού και δικαστικής διοίκησης, εξ ονόματος του Προέδρου.

Η Διοίκηση του Δικαστηρίου υποστηρίζει τον Πρόεδρο και τις Γερουσίες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Διαιρείται στο διοικητικό τμήμα, το μητρώο, τις υπηρεσίες πληροφόρησης και το προεδρικό τμήμα.

3. Γερμανικό νομικό σύστημα

Το γερμανικό νομικό σύστημα ανήκει στην ευρωπαϊκή οικογένεια των νομικών συστημάτων, τα οποία ταξινομούνται ευρέως σε χώρες αστικού δικαίου. Ο Βασικός Νόμος (σύνταγμα) είναι η πρωταρχική βάση του νομικού συστήματος, αλλά λαμβάνονται υπόψη και οι νόμοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της διεθνούς κοινότητας.

Βασικός Νόμος

Το Σύνταγμα της Γερμανίας, γνωστό ως Βασικός Νόμος (Grundgesetz), τέθηκε σε ισχύ στις 23 Μαΐου 1949. Ο βασικός νόμος αναγνωρίζει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, όπως οι ελευθερίες λόγου και του τύπου, το δικαίωμα της ισότητας ενώπιον του νόμου και το δικαίωμα ασύλου. Το Σύνταγμα ("Grundgesetz") είναι η βάση της κοινωνίας μας. Το Grundgesetz είναι το εθνικό σύνταγμα της Γερμανίας. Περιέχει τους πιο σημαντικούς κανονισμούς μας. Το Grundgesetz διαβεβαιώνει ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπείά σας θα προστατεύεται από νόμους και από την αστυνομία, μεταξύ άλλων. Περιλαμβάνει επίσης ότι μπορείτε να δώσετε ελεύθερη έκφραση στη δική σας προσωπικότητα, αρκεί να μην παραβιάζετε τα δικαιώματα των άλλων.

Μια άλλη σημαντική αρχή είναι ότι όλοι οι άνθρωποι στη Γερμανία είναι ίσοι, ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού, καταγωγής, θρησκείας ή πολιτικών πεποιθήσεων. Η αστυνομία και οι

δικαστές δεν επιτρέπεται να σας αντιμετωπίζουν διαφορετικά βάσει αυτών των χαρακτηριστικών και δεν επιτρέπεται διάκριση στην εργασία ή στην καθημερινή ζωή. Αυτά τα βασικά δικαιώματα είναι νομικά δεσμευτικά και ισχύουν εξίσου και στους τρεις κλάδους της κυβέρνησης: τον εκτελεστικό, το νομοθετικό και τον δικαστικό.

Παρά το γεγονός ότι όλοι οι γερμανικοί νόμοι, τουλάχιστον θεωρητικά, είναι δίκαιοι σε ένα ενιαίο σύστημα δικαίου, το γερμανικό νομικό σύστημα επηρεάστηκε από το ρωμαϊκό νομικό σύστημα με αστικούς και δημόσιους νόμους.

Μπορείτε να βρείτε μετάφραση του βασικού νόμου στην αγγλική γλώσσα σε αυτή την ιστοσελίδα:

https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_gg/englisch_gg.html

- Οι **δημόσιοι νόμοι** ασχολούνται με τις νομικές σχέσεις μεταξύ του πολίτη και του κράτους ή τις οντότητες του κράτους με τη μορφή δημόσιων αρχών.

Οι δημόσιοι νόμοι περιλαμβάνουν:

- Συνταγματικό δίκαιο
- Διοικητικό δίκαιο
- Διοίκηση, αστικό δίκαιο
- Ποινικό δίκαιο

- Οι **αστικοί νόμοι** αναφέρονται στις νομικές αρχές που σχετίζονται με τη ρύθμιση της πολιτικής ζωής, δηλαδή τις υποθέσεις μεταξύ ιδιωτών ως ιδιώτες.

Νομοθεσία

Ωστόσο, δεν είναι μόνο τα μέλη της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Βουλής τα οποία είναι σε θέση να συντάξουν νομοσχέδια που οδηγούν σε νέες νομικές πράξεις. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση και η Bundesrat έχουν επίσης το δικαίωμα να εισάγουν νομοσχέδια στο Bundestag.

Bundestag

Το εθνικό κοινοβούλιο, που ονομάζεται "Bundestag" στη Γερμανία, ψηφίζει υπέρ του ομοσπονδιακού καγκελαρίου ("Bundeskanzler") και ελέγχει την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση μπορεί επίσης να αποπεμφθεί δια της ψήφου. Οι νόμοι

ψηφίζονται στο Bundestag και η πλειοψηφία έχει το λόγο. Η μειοψηφία πρέπει να αποδεχθεί την απόφαση.

- Το Bundestag είναι υπεύθυνο για τη θέσπιση ομοσπονδιακών νόμων, οι οποίοι στη συνέχεια εφαρμόζονται από την κυβέρνηση.
- Κύριο νομοθετικό σώμα
- Όλες οι νομοθεσίες πρέπει να εγκριθούν από το Bundestag
- Εκλέγεται άμεσα κάθε 4 χρόνια

Bundesrat

- Η νομοθετική εξουσία είναι υποδεέστερη από εκείνη του Bundestag.
- Εκπροσώπηση των ομοσπονδιακών κρατών
- Τα μέλη διορίζονται από κρατικές κυβερνήσεις (εκπρόσωποι κρατικών κυβερνήσεων, συνήθως πρωθυπουργών και άλλων υπουργών).

Τα μέλη του Bundesrat είναι πάντοτε Πρόεδροι Υπουργείων ή Υπουργοί στα αντίστοιχα ομοσπονδιακά κράτη τους (ή στην περίπτωση των πόλεων του Βερολίνου, της Βρέμης και του Αμβούργου, είναι Δήμαρχοι ή Γερουσιαστές). Οι κρατικοί γραμματείς μπορούν επίσης να είναι μέλη του Bundesrat, εάν έχουν έδρα και ψήφο στο γραφείο του ομοσπονδιακού κράτους τους (άρθρο 51, παράγραφος 1, βασικός νόμος).

Εάν θέλετε περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να παρακολουθήσετε μια σύνοδο ολομέλειας. Εάν θέλετε να επισκεφθείτε την Ολομέλεια, θα χρειαστεί να κάνετε κράτηση εκ των προτέρων με την υπηρεσία επισκεπτών.

Βρείτε περισσότερες πληροφορίες:

<http://www.bundesrat.de/EN/service-en/besuch-plenum-en/besuch-plenum-en-node.html>

4. Ορόσημα στη Γερμανική πορεία προς την ΕΕ

Η δημοκρατική Γερμανία, η οποία εξελίχθηκε μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, μαζί με τη Γαλλία, συμμετείχε άμεσα στην ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Ευρωπαϊκή Ένωση - ΕΕ). Η Γερμανία ανήκει στα έξι αρχικά μέλη της ΕΕ και είναι ο κύριος οικονομικός συνεισφέρων στο εσωτερικό της.

"Πρέπει να οικοδομήσουμε ένα είδος Ηνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης. Το πρώτο βήμα στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής οικογένειας πρέπει να είναι μια συνεργασία μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας (Churchill 19.9.1946)."

- Στις 25 Μαρτίου 1957 υπογράφηκαν οι συνθήκες της Ρώμης. Οι υπογράφωντες ήταν οι χώρες της Μπενελούξ, η Γαλλία, η Ιταλία και η Γερμανία

- Με την επανένωση της Γερμανίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση υλοποιήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992.

- Τις επόμενες δεκαετίες προσχώρησαν πολλά νέα μέλη, ενώ την ίδια στιγμή η οικονομική, πολιτιστική, δικαστική ένταξη και ούτω καθεξής θα εντείνει τις σχέσεις μεταξύ των διαφόρων ευρωπαϊκών οντοτήτων.

- Σημαντικό ήταν το γεγονός ότι το 1993 εισήχθη το άρθρο "Ευρώπη" (άρθρο 23) στο βασικό νόμο, δηλαδή ο Νόμος για την Άσκηση από το Bundestag και το Bundesrat της ευθύνης τους για την ενσωμάτωση σε θέματα σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση (IntVG) και ο νέος νόμος για τη συνεργασία μεταξύ της ομοσπονδίας και των ομόσπονδων κρατιδίων για θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUZBLG) του 2009.

5. Παραδείγματα και συμβουλές γερμανών εμπειρογνομώνων

1. Ποια θα είναι τα κεντρικά πρόσωπα ή ιδρύματα για την επικοινωνία;

Η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εργασίας, αποτελεί κεντρικό σημείο επαφής και παρέχει επίσης διάφορες πληροφορίες για διακινούμενους εργαζόμενους σε διάφορες γλώσσες. Όμως, τα βιομηχανικά και εμπορικά επιμελητήρια αποτελούν επίσης σημαντικούς εταίρους στον τομέα της βιοτεχνίας. Τα επιμελητήρια και οι ενώσεις εργοδοτών έχουν μεγάλο ενδιαφέρον να συμμετάσχουν, λόγω του προβλήματος των εμπειρογνομόνων. Ίσως θα μπορούσαν επίσης να προσκληθούν ως εμπειρογνώμονες σε μαθήματα όπως αυτά που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του BRIGHT. Τα σημεία επαφής εξαρτώνται πάντοτε από το επάγγελμα, αλλά η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία είναι ένα καλό πρώτο σημείο εισόδου, δεδομένου ότι τα περιλαμβάνει όλα.

2. Υπάρχουν οι πληροφορίες στο Διαδίκτυο;

Το Διαδίκτυο διαθέτει μια καλή βάση πληροφοριών που επίσης δεν είναι μόνο στα γερμανικά.

Άλλα συνιστώμενα ιδρύματα:

Το BAMF (Υπεύθυνο για τρίτες χώρες και πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης) - πρώτες πληροφορίες για σημαντικά θέματα, για παράδειγμα: πώς μπορεί κανείς να **χρησιμοποιήσει τη γενναιοδωρία;**

Η ομοσπονδιακή υπηρεσία για εργασία: εκεί βρίσκουμε πληροφορίες αν πρόκειται για την αναγνώριση επαγγελματικών σκοπών. Προσφέρει επίσης πληροφορίες για τα κοινωνικά οφέλη.

Ευρωπαϊκές επιτροπές που δημοσιεύουν πληροφορίες σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες. Πρόκειται για μια βασική πλατφόρμα όπου παρέχονται οδηγίες της ΕΕ. Περιέχει επίσης πληροφορίες για εργασίες στο εξωτερικό: π.χ. Ποια δικαιώματα χρειάζονται; Πώς θα ισχύσει η ίση μεταχείριση;

Κουίζ

Αφού διαβάσετε αυτό το κεφάλαιο, προσπαθήστε να απαντήσετε σε αυτές τις ερωτήσεις για να επιβεβαιώσετε την κατανόησή σας για το παρεχόμενο υλικό.

- Ποια εμπειρία έχει διαμορφώσει το ισχύον γερμανικό νομικό σύστημα;
- Ποιο είναι το βασικό γερμανικό νομικό σύστημα;
- Ποια είναι τα σημαντικότερα δικαστήρια;
- Ποια είδη νόμων υπάρχουν στη Γερμανία;
- Σε πόσες περιοχές χωρίστηκε η Γερμανία μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο;
- Πότε έγινε η ένταξη της Γερμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση;
- Ποιες είναι οι επιπτώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη γερμανική έννομη τάξη;

Κουίζ πολλαπλών επιλογών

Οι σωστές απαντήσεις σημειώνονται με κόκκινο χρώμα

1. Πόσα ομόσπονδα κράτη αποτελούν τη Γερμανία;

- α. 16
- β. 8
- γ. 10
- δ. 12

α.

2. Ποιο είναι το βασικό γερμανικό νομικό σύστημα;

- α. Σύνταγμα των κρατών
- β. Γερμανικό βασικό δίκαιο
- γ. Ευρωπαϊκό Δίκαιο
- δ. Άλλοι διεθνείς νόμοι

β.

3. Οι χώρες που κατέλαβαν τη Γερμανία μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είναι:

- α. Ηνωμένες Πολιτείες, Γαλλία
- β. Βέλγιο
- γ. Μεγάλη Βρετανία και Σοβιετική Ένωση
- δ. Καμία από αυτές

α.

4. Ποια είναι τα ομοσπονδιακά δικαστήρια στη Γερμανία;

- α. Διοικητικό δικαστήριο
- β. Δικαστήριο και Δημοσιονομικό δικαστήριο
- γ. κοινωνικό Δικαστήριο και Οικογενειακό Δικαστήριο
- δ. Όλα αυτά

δ.

5. Ποιο είναι το ανώτατο δικαστήριο στο σύστημα εργασίας της Γερμανίας;

- α. Διοικητικό δικαστήριο
- β. Ομοσπονδιακό Εργατικό Δικαστήριο
- γ. Κοινωνικό Δικαστήριο
- δ. Οικογενειακό Δικαστήριο

β.

6. Σε πόσες περιοχές η Γερμανία χωρίστηκε μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο;

- α. 2
- β. 4
- γ. 6
- δ. 3

β.

7. Πότε υπογράφηκε η συνθήκη της Ρώμης;

α. 1949

β. 1950

γ. 1957

δ. άλλο έτος

γ.

8. Για ποιό από τα ακόλουθα όργανα ΔΕΝ υπάρχει εγγύηση ότι οι εφέσεις τους θα ακουστούν από το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο;

α. Bundestag

β. Bundesrat

γ. Καγκελάριος

δ. Πρόεδρος

γ.

8. Πότε ψηφίστηκε ο γερμανικός βασικός νόμος

α. 1950

β. 1949

γ. 1999

δ. άλλο έτος

β.

9. Οι δημόσιοι νόμοι περιλαμβάνουν

α. Συνταγματικούς νόμους

β. Διοικητικούς νόμους

γ. Αστικό δίκαιο και ποινικό δίκαιο

δ. Όλα μαζί

δ.

2.

Κεφάλαιο 2

Νόμος περί Συμβάσεων

• Μαθησιακοί στόχοι
• Να καθορίσετε τη φύση και τη σημασία μιας σύμβασης
• Να προσδιορίσετε τη ρύθμιση της μορφής των συμβάσεων και να εφαρμόσετε σχετικά παραδείγματα
• Να αναγνωρίσετε τις ικανότητες επίλυσης προβλημάτων και να εφαρμόζετε τις σχετικές νομικές αρχές

Ιστορία

Η Herta και ο Ralf έχουν συμβόλαιο για το διαμέρισμά τους. Την Κυριακή το πρωί συνάντησαν τους ιδιοκτήτες του διαμερισματός τους. Είχε πολύ θόρυβο

στο γήπεδο ποδοσφαίρου, αλλά οι ιδιοκτήτες ανέφεραν τη λήξη του συμβολαίου. Είπαν ότι χρειάζονται οι ίδιοι το διαμέρισμα. Η Herta και ο Ralf δεν τους έχουν δώσει απάντηση μέχρι στιγμής. Η λήξη συμβολαίου, η οποία δεν έγινε κατανοητή εξαιτίας του θορυβώδους περιβάλλοντος, δεν είναι νομικά δεσμευτική.

1. Τι είναι μια σύμβαση;

Μια σύμβαση είναι μια νομικά εκτελεστή συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων μερών που δημιουργεί την υποχρέωση στα μέρη να κάνουν ή να μην κάνουν συγκεκριμένα πράγματα. Η γερμανική λέξη είναι "Vertrag". Οι όροι του δικαίου των συμβάσεων ονομάζονται "Vertragsrecht" (Richter 2011).

Οι συμβάσεις συνήθως διέπονται και επιβάλλονται από τους

νόμους του κράτους όπου έγινε η συμφωνία. Στη συμφωνία αυτή, τα μέρη αναγνωρίζουν τα αμοιβαία δικαιώματα και τα καθήκοντά τους σε σχέση με τη βάση των συμβάσεων. Τα νομικά πρόσωπα μπορούν να είναι άνθρωποι (οι οποίοι είναι νομικά γνωστοί ως "ιδιώτες") ή εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και άλλες οντότητες. Μόνο οι συμβάσεις αυτές μπορούν να κλείσουν χωρίς την άδεια τρίτων, και έχουν απεριόριστη νομική ικανότητα. Αυτό είναι δυνατό για άτομα στη Γερμανία με ηλικία άνω των 18 ετών.

Ποιο είναι το νομικό καθεστώς των συμβατικών όρων στη δικαιοδοσία σας;

Το δίκαιο των συμβάσεων βασίζεται στον αστικό κώδικα, στις παραγράφους 145 και μετά. Ο Αστικός Κώδικας ρυθμίζει τη σύναψη σύμβασης. Υπάρχουν συμβάσεις στο δίκαιο των υποχρεώσεων, αλλά και στο νόμο, το οικογενειακό δίκαιο και το δίκαιο κληρονομιάς.

Η ελευθερία της σύμβασης είναι δικαίωμα που προστατεύεται από το βασικό νόμο. Οι συμβάσεις δεν απαιτούν εκτίμηση, μπορούν να περιέχουν οτιδήποτε για το οποίο συμφωνούν οι συμβαλλόμενοι και, εκτός εάν προβλέπεται ρητά από το νόμο, δεν χρειάζεται να είναι σε κάποια συγκεκριμένη μορφή. Ως εκ τούτου, η αποζημίωση μπορεί να αξιωθεί τόσο για την παραβίαση μιας κύριας υποχρέωσης αλλά και επικουρικής υποχρέωσης. Ωστόσο, ορισμένες διατάξεις διαφέρουν ελαφρώς από τους άλλους όρους που έχουν συμφωνηθεί:

- Μια διάκριση που μπορεί να εξαχθεί είναι αν υπάρχει ή όχι ευθύνη σύμφωνα με τη ρήτρα, ανεξάρτητα από το σφάλμα. Κατά κανόνα, αυτό εξαρτάται από την ερμηνεία της αντίστοιχης συμβατικής ρύθμισης.
- Το γερμανικό δίκαιο επιτρέπει γενικά προηγούμενες προϋποθέσεις και μεταγενέστερες συνθήκες. Αυτά επιτρέπουν να εξαρτάται η εγκυρότητα των σχετικών συμβατικών διατάξεων από εξωτερικές συνθήκες.

Οι συμβάσεις πώλησης και οι συμβάσεις εργασίας και υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων των υποκατηγοριών συμβάσεων εργασίας και υλικών), οι οποίες έχουν ιδιαίτερη σημασία στο επιχειρηματικό περιβάλλον, καλύπτονται από τον γερμανικό αστικό κώδικα. Ο παρών Κώδικας καθορίζει ένα νομικό καθεστώς δικαιωμάτων σε σχέση με ελαττώματα βάσει αυτών των τύπων συμβάσεων (Richter 2011).

Τυπικές νομικές απαιτήσεις

Για να δημιουργηθεί μια νομικά εκτελεστή σύμβαση, πρέπει να υπάρχουν δύο αντίστοιχες δηλώσεις προθέσεων. Αυτές είναι γνωστές ως προσφορά και αποδοχή. Οι δηλώσεις προθέσεων πρέπει να είναι επαρκώς συγκεκριμένες (για παράδειγμα, η προσφορά πρέπει να περιέχει όλα τα βασικά στοιχεία για να είναι έγκυρη). Επιπλέον, ο διάδικος πρέπει να έχει την ικανότητα να ενεργεί και να συνάπτει συμβόλαιο (Rechts- και Geschäftsfähigkeit). Αυτό συμβαίνει όταν ο διάδικος μπορεί να είναι κάτοχος δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και μπορεί επίσης να πραγματοποιεί συναλλαγές με νομική ισχύ.

Το περιεχόμενο της σύμβασης είναι:

1. Μια προσφορά και οι ειδικές συνθήκες

2. Η αποδοχή της προσφοράς, η οποία έχει καθοριστεί υπό μορφή υπογραφής
3. Συμβατικοί όροι, συμπεριλαμβανομένων των όρων πληρωμής και της ημερομηνίας πληρωμής
4. Και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη έχουν νομική ικανότητα
5. Την πρόθεση και των δύο μερών να πραγματοποιήσουν την υπόσχεσή τους
6. Νομικώς εκτελεστοί όροι και προϋποθέσεις, που ονομάζονται επίσης αντικείμενο της σύμβασης

Οι συμβάσεις μπορούν να συναφθούν υπό διάφορες μορφές. Σε γενικές γραμμές, δεν είναι απαραίτητο να επισημοποιηθεί το περιεχόμενο μιας σύμβασης. Επιπλέον, δεν είναι απαραίτητο να συγκεντρωθούν όλα τα

έγγραφα της συμφωνίας για να συμφωνήσουν σε αυτά. Εάν τα μέρη διευκρινίσουν τα έγγραφα με επαρκή ακρίβεια ή τα επισυνάψουν, παραδείγματος χάρη, ως παραρτήματα, μπορούν να γίνουν μέρος της συμφωνίας μόνο με παραπομπή και δεν χρειάζεται απαραίτητα να παραδοθούν. Στην πράξη, πολλές συμφωνίες συνάπτονται επίσης προφορικά ή ακόμη και με σιωπηρή συμφωνία.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο νόμος θα καθορίσει το περιεχόμενο συγκεκριμένων συμβάσεων. Για παράδειγμα: συμβάσεις ενοικίου, συμβάσεις εργασίας, σύμβαση γάμου.

Συμβόλαιο απασχόλησης (Arbeitsvertrag): η σύμβαση εργασίας που χρησιμοποιείται στο εργατικό δίκαιο για την απονομή δικαιωμάτων και ευθυνών μεταξύ των μερών του «εργαζομένου» και του «εργοδότη». Πολλές από τις συνθήκες είναι υποχρεωτικές.

Στη Γερμανία ο συνήθης τρόπος λειτουργίας των σοβαρών εργοδοτών είναι η αποστολή γραπτής σύμβασης εργασίας.

Σε σχέση με άλλους συμβατικούς όρους, οι συμφωνίες γερμανικών συμβάσεων είναι πιο διαφανείς (Hill / King 2004). Υπάρχουν πολύ λιγότερες εξηγήσεις, ειδικότητες και περιορισμοί στη γλώσσα και η νομική γλώσσα είναι σχεδόν ίδια από σύμβαση σε σύμβαση.

2. Σύναψη συμβάσεων και υποχρεώσεις μερών (Vertragsabschluss und Pflichten der Parteien)

Ο Γερμανικός Αστικός Κώδικας (BGB) ρυθμίζει το σχεδιασμό των συμβάσεων

- Σύμφωνα με το άρθρο 145 του BGB, μια προσφορά σύμβασης (αίτηση) είναι συνήθως δεσμευτική
- Σύμφωνα με την § 146, οι προσφορές της σύμβασης BGB εφαρμόζονται αυτομάτως μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα. (https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_bgb/)

3. Ανατρέξτε σε δείγματα συμβολαίων (Musterverträge)

Ο γερμανικός νόμος διακρίνει μεταξύ υποχρεωτικών και συμβατικών απαιτήσεων γραπτής μορφής. Αν το έντυπο απαιτείται από το νόμο, το έγγραφο πρέπει να επικυρώνεται προσωπικά από τον εκδότη με την υπογραφή του ή με χειρόγραφη σήμανση που πιστοποιείται από συμβολαιογράφο. Σε περίπτωση σύμβασης, και τα δύο μέρη πρέπει να υπογράψουν το ίδιο έγγραφο. Η γραπτή μορφή μπορεί να αντικατασταθεί από το ηλεκτρονικό έντυπο και από την εξουσιοδότηση. Όταν η απαίτηση γραπτής μορφής είναι απλώς συμβατική, αρκεί η δήλωση προθέσεων να διαβιβαστεί μέσω τηλεπικοινωνιών και, στην περίπτωση σύμβασης, με ανταλλαγή επιστολών.

Η έννοια του εγγράφου / πράξης (Urkunde) δεν είναι συνεπής στο γερμανικό δίκαιο. Ένα έγγραφο, από την άποψη του ποινικού δικαίου, δεν είναι σύμφωνο με ένα έγγραφο όσον αφορά το αστικό ή δικονομικό δίκαιο, και ακόμη και στο πλαίσιο του αστικού και δικονομικού δικαίου, ο όρος δεν είναι συνεπής.

Λίστες ελέγχου

Μπορείτε να βρείτε μια συλλογή δειγμάτων συμβάσεων στις ιστοσελίδες που αναφέρονται παρακάτω: <https://www.frankfurt-main.ihk.de/recht/mustervertrag/>

Μπορείτε επίσης να βρείτε μια λίστα ελέγχου στα αγγλικά στην ιστοσελίδα <https://www.verbraucherzentrale.de/englisch-neu>. Για παράδειγμα, υπάρχει ένας κατάλογος ο οποίος δίνει σημαντικές πληροφορίες που πρέπει να ξέρετε πριν να υπογράψετε μια σύμβαση.

4. Καταγγελία συμβάσεων (Kündigung)

Μια προσφορά είναι συνήθως δεσμευτική, δηλαδή, δεν μπορεί να ακυρωθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου που προβλέπεται για την αποδοχή της ή, εφόσον δεν προβλέπεται τέτοια προθεσμία, για εύλογο χρονικό διάστημα μετά την επίτευξη της προσφοράς.

Για ακυρώσεις, γίνεται διάκριση μεταξύ της συνηθισμένης λήξης και της έκτακτης λήξης. Ο συνηθισμένος τερματισμός περιλαμβάνει οποιεσδήποτε αιτιολογικές σκέψεις και δεσμεύεται από ένα χρονικό όριο. Το δικαίωμα της απλής καταγγελίας είναι διαφορετικό για κάθε τύπο σύμβασης, και συνεπώς λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αντίστοιχων δικηγόρων. Ο έκτακτος τερματισμός πραγματοποιείται εντός της συμβατικής περιόδου. Για κάτι τέτοιο, ένας σημαντικός λόγος είναι απαραίτητος.

Το εργατικό δίκαιο έχει ιδιαίτερους όρους τερματισμού. Εδώ ειδικότερα η προστασία έναντι του νόμου περί απαγόρευσης (KSchG) γνωρίζει τις υψηλές απαιτήσεις για την αποτελεσματικότητα του συνηθισμένου τερματισμού ορισμένων συνθηκών εργασίας. Οι σχετικές διατάξεις μπορούν να βρεθούν στο άρθρο 314 του BGB (καθώς και στην § 543 για τις μισθώσεις και την § 626 για τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών). Οι εργαζόμενοι με αγωγή κατά της απολύσεως μπορούν να προσφύγουν ενάντια σε αδικαιολόγητες απολύσεις, σύμφωνα με τον κώδικα εργασίας.

Άλλες σημειώσεις σχετικά με τον τερματισμό (Πηγή: **Kündigungsschutzgesetz - KSchG**)

- § 309 Abs. 9 Η BGB διευκρινίζει ότι αν μια ρήτρα στο GTC είναι αναποτελεσματική, η περίοδος προειδοποίησης λήγει περισσότερο από τρεις μήνες πριν από την αυτόματη (σιωπηρή) ανανέωση της σύμβασης.
- § 313 (3) Η BGB ορίζει το δικαίωμα τερματισμού σε περίπτωση διακοπής της επιχειρηματικής βάσης.
- Εκτός από τις προηγούμενες νομοθετικές διατάξεις περί καταγγελίας, εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένοι ειδικοί κανόνες για τις συμβάσεις υπηρεσιών και εργασίας

- Υπάρχουν και άλλες ειδικές νομικές συμφωνίες τερματισμού, για παράδειγμα για συμβάσεις μίσθωσης και δανείου, οι οποίες δεν μπορούν να συζητηθούν εδώ.

5. Παραβίαση και διορθωτικά μέτρα για παραβίαση

Η ιδιωτική αυτονομία έχει υψηλή προτεραιότητα στο γερμανικό δίκαιο. Ως εκ τούτου, οι συμβάσεις και οι ρυθμίσεις είναι γενικά έγκυρες και η σύμβαση θα κριθεί άκυρη μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Αυτές περιλαμβάνουν συναλλαγές που παραβιάζουν νόμιμη απαγόρευση και οι συμβάσεις αυτές είναι άκυρες. Πρόκειται για εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες επηρεάζουν το επαγγελματικό δίκαιο και τις αρχές (για παράδειγμα, δεν επιτρέπεται η διπλή ιδιότητα ως ελεγκτής και ορκωτός λογιστής).

Ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί γενικά να ακυρώσει και να ανατρέψει μια σύμβαση εάν πληρούνται όλα τα ακόλουθα:

Το μέρος που οφείλει την απόδοση έχει ορίσει μια προθεσμία για απόδοση που δεν έχει ικανοποιηθεί.

Το μέρος στο οποίο οφείλεται η απόδοση δεν είναι υπεύθυνο για παρόμοιες ή κακές επιδόσεις.

Ο επιβαλλόμενος δασμός δεν είναι άυλος στη φύση του (δηλαδή δεν είναι ασήμαντος σε σχέση με τους συμβατικούς δασμούς).

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ο τερματισμός δεν εμποδίζει την αποζημίωση.

Όταν συμβαίνει παραβίαση της σύμβασης (ή τουλάχιστον όταν προβάλλεται παραβίαση), ένα ή και τα δύο μέρη ενδέχεται να επιθυμούν να εκτελεστεί η σύμβαση με τους όρους της ή μπορεί να προσπαθήσουν να ανακάμψουν από οποιαδήποτε οικονομική ζημία που προκλήθηκε από την εικαζόμενη παράβαση.

Υπάρχουν πολλά ένδικα μέσα για την παραβίαση της σύμβασης, όπως η αποζημίωση, η ειδική εκτέλεση, η ακύρωση και η αποκατάσταση. Σε δικαστήρια περιορισμένης δικαιοδοσίας, το βασικό ένδικο βοήθημα είναι η αποζημίωση (Sesta 2016).

Η παράβαση της σύμβασης διακρίνει μεταξύ των ακόλουθων σεναρίων:

- Η διάκριση, αν ο οφειλέτης δεν έχει καθυστερήσει ή όχι, διαφορετικά είναι άσχετο.

- Ο οφειλέτης μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι δεν μπορεί να γίνει καμία επιβάρυνση σε αυτόν ή τους βοηθούς του και
- 3 Ένα ειδικό δικαίωμα εγγύησης ελαττωμάτων δεν είναι απαραίτητο στο κοινό δίκαιο, διότι εδώ ισχύει μόνο η ευθύνη για παραβίαση της σύμβασης. Αλλά και το κοινό δίκαιο δεν μπορεί να βοηθήσει να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενα εμπόδια στην εκτέλεση του οφειλέτη: αυτό δεν συμβαίνει όμως κατά τη διάρκεια ελέγχου παραβίασης, αλλά κατά πόσο το νόημα της Συνθήκης έχει αναληφθεί ως εγγύηση.

Οι συμβάσεις ενδέχεται να είναι αναποτελεσματικές, παρά τη συμφωνία συνεργασίας. Οι λόγοι αυτής της αναποτελεσματικότητας είναι κυρίως η νομική ανικανότητα (§ 105 BGB), η περιορισμένη ικανότητα δικαίου (άρθρα 106 κ.ε.), η έλλειψη οποιασδήποτε μορφής (§ 125 BGB), παραβίαση νόμιμης απαγόρευσης (§ 134 BGB), ανηθικότητα (§ 138 BGB) ή προσφυγή (§ 142 BGB).

Δικαίωμα υπαναχώρησης

Το δικαίωμα υπαναχώρησης από μια σύμβαση μπορεί να χορηγηθεί ως νόμιμο δικαίωμα υπαναχώρησης σε περίπτωση συμβατικής διακοπής της υπηρεσίας, δηλαδή εάν δεν εκπληρώθηκε ή εκπληρώθηκε ανεπαρκώς μια σύμβαση ή με συμβατικώς συμφωνηθέν δικαίωμα υπαναχώρησης.

Οι νομικές ρυθμίσεις και για τις δύο παραλλαγές της παραίτησης ισχύουν για όλες τις αμοιβαίες συμβάσεις, δηλαδή για νομικές συναλλαγές στις οποίες έχει συμφωνηθεί ή έχει ήδη πραγματοποιηθεί μια υπηρεσία και μια αντιπαροχή (συνήθως: "χρήματα κατά αγαθών" ή "χρήματα κατά της εκτέλεσης"). Οι τυπικές αμοιβαίες συμβάσεις είναι: σύμβαση αγοράς, σύμβαση εργασίας και σύμβαση παροχής υπηρεσιών. Η σύμβαση μίσθωσης και η σύμβαση εργασίας είναι επίσης αμοιβαίες συμβάσεις, αλλά η καταγγελία αντί της παραίτησης για καλό λόγο (συμπεριλαμβανομένης της έκτακτης απόλυσης) μπορεί να είναι το κατάλληλο ένδικο βοήθημα.

Και για τους δύο τρόπους παραίτησης ισχύει και πέρα από το γεγονός, ότι η δηλωμένη παραίτηση είναι οριστική.

Επομένως, το πρόσωπο που έχει αποχωρήσει από τη σύμβαση δεν μπορεί να απαιτήσει την εκπλήρωση των υπηρεσιών που έχουν συμφωνηθεί από τη σύμβαση, μετά την αλλαγή των συμφερόντων του. Η παραίτηση είναι ουσιαστικά αμετάκλητη.

Κουίζ

1. Ποιοι είναι οι κανόνες αρχής / ικανότητας για την ανάθεση συμβάσεων, για διαφορετικούς εμπορικούς φορείς;
 - Αρχή βάσει νόμου
 - Αρχή βάσει ατομικής σύμβασης
 - Αρχή βάσει φαινομενικής εξουσίας
2. Ποιες είναι οι ουσιώδεις απαιτήσεις για τη δημιουργία μιας νομικά εκτελεστής σύμβασης;
3. Ποιες είναι οι κύριες μορφές σύμβασης;
4. Ποιοι είναι οι κανόνες σχετικά με την αναπηρία, τις ψευδείς δηλώσεις και το σφάλμα σχετικά με τις συμβάσεις;

Κουίζ πολλαπλών επιλογών

1. Ποια είναι η γερμανική λέξη για τη σύμβαση
 - a. Vertrag
 - β. Vertragrecht
 - γ. Νομικός
 - δ. Άλλη λέξη

α.
2. Ποιοι είναι οι κανόνες αρχής / ικανότητας για την ανάθεση συμβάσεων, για διαφορετικές εμπορικές οντότητες;
 - a. Αρχής βάσει νόμου
 - β. Βάσει ατομικής σύμβασης
 - γ. Αρχής με βάση την προφανή εξουσία
 - δ. και οι τρεις

δ.
3. Ποιες είναι οι βασικές απαιτήσεις για τη δημιουργία μιας νομικά εφαρμοστέας σύμβασης;
 - a. δύο αντίστοιχες δηλώσεις. προσφορά και αποδοχή
 - β. μόνο προσφορά
 - γ. μόνο αποδοχή
 - δ. τίποτα από αυτά

α.
4. Οι συμβάσεις είναι σύμφωνες με τους νόμους
 - a. του αντίστοιχου κράτους
 - β. της Ευρώπης
 - γ. του NATO
 - δ. δεν έχει σημασία

α.
5. Ποια παράγραφος ρυθμίζει την καθυστερημένη αποδοχή;
 - a. § 164 GG

- β. §186 GG
- γ. § 150 BGB
- δ. § 745 ArbSch

Υ.

6. Ποιες είναι οι κύριες μορφές σύμβασης όπως στο γερμανικό αστικό κώδικα;

- α. συμβάσεις πώλησης
- β. συμβάσεις εργασίας
- γ. συμβάσεις υπηρεσιών
- δ. όλες αυτές οι μορφές

Δ.

7. Το γερμανικό δίκαιο επιτρέπει

- α. προηγούμενες συνθήκες
- β. μεταγενέστερες συνθήκες
- γ. και τα δυο
- δ. άλλους τύπους συνθηκών

Υ.

8. Η σύμβαση περιέχει

- α. μόνο μια προσφορά
- β. μόνο αποδοχή
- γ. μόνο την ικανότητα των μερών
- δ. όλα

Δ.

9. Στην Γερμανία υπάρχουν

- α. συμβάσεις άνευ ενοικίου
- β. δεν υπάρχουν πραγματικά συμβάσεις εργοδότησης
- γ. δεν υπάρχουν πραγματικά συμβόλαια γάμου
- δ. όλες αυτές οι μορφές συμβάσεων

Δ.

3.

Κεφάλαιο 3

Νόμος περί απασχόλησης

Μαθησιακοί στόχοι
Να κατανοήσετε τη δομή και το περιεχόμενο των συμβάσεων εργασίας
Να διαχωρίσετε τους διαφορετικούς τύπους εντύπων απασχόλησης

Ιστορία

Η Herta και ο Ralf εργάστηκαν πάνω από 10 χρόνια στην ίδια εταιρεία, μια γερμανική εταιρεία με θυγατρική στην Ολλανδία. Τώρα είναι πιθανόν ότι θα μείνουν άνεργοι. Αλλά οι γερμανικοί νόμοι τους εξασφαλίζουν μισθό για 18 μήνες μετά την πρόσληψη, έτσι ώστε να είναι ευχαριστημένοι με αυτόν τον νόμο εργασίας. Για να καταστεί η Γερμανία επιλέξιμη για συνταξιοδοτικά δικαιώματα από το χρόνο εργασίας στις Κάτω Χώρες, θα πρέπει να υποβάλουν αίτηση στο συνταξιοδοτικό ταμείο στις Κάτω Χώρες. Πρέπει πάντα να υποβάλετε αίτηση στη χώρα όπου εργαστήκατε τελευταία.

Βασική νομοθεσία

- Αστικός Κώδικας (Bürgerliches Gesetzbuch).
- Νόμος περί προσωρινής απασχόλησης (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz).
- Νόμος για τις ώρες εργασίας (Arbeitszeitgesetz).
- Ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας δεδομένων (Bundesdatenschutzgesetz).

- Ομοσπονδιακή Οικογενειακή Επιβάρυνση και Νόμος περί γονικής άδειας (Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz).
- Ομοσπονδιακή Απαλλαγή (Bundesurlaubsgesetz).
- Νόμος για την προστασία της μητρότητας (Mutterschutzgesetz).
- Νόμος περί μερικής απασχόλησης και απασχόλησης ορισμένου χρόνου (Teilzeit- und Befristungsgesetz).
- Νόμος του Εργατικού Δικαστηρίου (Arbeitsgerichtsgesetz).

Ποια θέματα θα θέλατε να τονίσετε περισσότερο σε κάποιον νέο στη χώρα σας;

Σε γενικές γραμμές, η γερμανική νομοθεσία για την απασχόληση προσφέρει ένα υψηλό επίπεδο προστασίας για τους εργαζομένους. Αυτές οι διατάξεις δεν κωδικοποιούνται σε μία πράξη, αλλά κατανέμονται σε διάφορα καταστατικά, μεταξύ των οποίων:

- ο νόμος περί προστασίας κατά της απόλυσης (ο οποίος προβλέπει ισχυρή προστασία απόλυσης μετά από έξι μήνες απασχόλησης και σε επιχειρήσεις με περισσότερους από 10 υπαλλήλους)
- ο νόμος για τον χρόνο εργασίας (ο οποίος περιορίζει την ημερήσια /εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας και προβλέπει διαλείμματα ανάπαυσης και αργίες)
- ο νόμος μερικής απασχόλησης και περιορισμένου χρόνου (ο οποίος προβλέπει δικαιώματα μερικής απασχόλησης και περιορίζει τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου) και
- ο νόμος για ελάχιστη αμοιβή.

1. Σύμβαση εργασίας

Σύμβαση εργασίας (Arbeitsvertrag)

Μια σύμβαση εργασίας είναι απαραίτητη για οποιαδήποτε εργασία στη Γερμανία. Περιέχει συγκεκριμένες διατάξεις της εργασιακής σχέσης. Θα πρέπει να διαβάζονται προσεκτικά και να ενημερώνεστε για κάτι ασαφές ή αν δεν συμμορφώνεται με τις προφορικές συμφωνίες που επιτεύχθηκαν. Τέλος, πρέπει να υπογραφεί για να καταστεί νομικά δεσμευτική. Πρέπει να επιμείνετε σε γραπτή σύμβαση, η οποία, ωστόσο, είναι το σύνηθες στη Γερμανία. Η έλλειψη σύμβασης εργασίας καθίσταται ύποπτη, γι' αυτό είναι απαραίτητη μια ερώτηση στην επαγγελματική ένωση ή την υπηρεσία απασχόλησης.

Η σύμβαση εργασίας ρυθμίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του εργοδότη και των εργαζομένων. Βασικές διατάξεις είναι ο καθορισμός των καθηκόντων εργασίας και των αποδοχών, καθώς και η διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου, το ωράριο εργασίας και ο χώρος εργασίας, καθώς και οι κανονισμοί διαλείμματος και διακοπών.

Η σύμβαση εργασίας συχνά απορρέει από τις απαιτήσεις μιας τρέχουσας συλλογικής σύμβασης, την οποία η βιομηχανική ένωση έχει συνάψει με την αντίστοιχη ένωση.

Η σύμβαση εργασίας είναι ειδικός τύπος σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών και υπάγεται στα άρθρα 611 και τα επόμενα του Αστικού Κώδικα (Bürgerliches Gesetzbuch). Οι ρυθμίσεις που συνάπτονται υπέρ των εργαζομένων στις συλλογικές συμβάσεις και τις εταιρικές

συμφωνίες, καθώς και οι κανονισμοί βιομηχανικής ασφάλειας, πρέπει να τηρούνται κατά την συμπλήρωση του γενικού πλαισίου των συμβάσεων εργασίας.

Ωράριο εργασίας

Η συλλογική σύμβαση προβλέπει συνήθως μια εβδομάδα εργασίας μεταξύ 37 και 40 ωρών. Ωστόσο, οι Γερμανοί εργάζονται κατά μέσο όρο περίπου 41 ώρες την εβδομάδα. Υπάρχουν συχνά ευέλικτα συστήματα χρόνου εργασίας (ευέλικτες ρυθμίσεις) που σας επιτρέπουν να αποφασίσετε μόνοι σας, εντός ορίων. Σε μερικά επαγγέλματα, καταβάλλονται μπόνους για νυκτερινή εργασία και την εργασία στις διακοπές, στους τομείς της υγείας και της ασφάλειας και στη βάρδια εργασίας σε εταιρείες, για παράδειγμα (Sesta 2016).

Ημερομίσθια και μισθοί

Στην Γερμανία ισχύει κανονικός ελάχιστος μισθός ύψους 8,50 ευρώ ανά ώρα. Κάθε μισθωτός δικαιούται να λάβει τουλάχιστον αυτή την αμοιβή. Υπάρχουν, ωστόσο, εξαιρέσεις σε ορισμένες βιομηχανίες. Πολλοί έχουν τους δικούς τους υψηλότερους ελάχιστους μισθούς, για παράδειγμα στον κατασκευαστικό τομέα. Διαφορετικά, οι μισθοί διαπραγματεύονται σε συλλογικές διαπραγματεύσεις μεταξύ συνδικαλιστικών οργανώσεων και ενώσεων εργοδοτών. Εάν δεν υπάρχει συμφωνία συλλογικής αμοιβής στον αντίστοιχο κλάδο, η αμοιβή θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεων με τον εργοδότη σας.

Κοινωνική ασφάλιση

Ένας υπάλληλος στη Γερμανία είναι μέλος του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό περιλαμβάνει την υποχρεωτική ασφάλιση υγείας, νοσηλείας, ατυχήματος, σύνταξης και ανεργίας. Μόλις ο εργοδότης καταχωρηθεί ως ασφαλισμένος, θα του απονεμηθεί ο λεγόμενος αριθμός κοινωνικής ασφάλισης. Κατά την καταγραφή της πρώτης απασχόλησης, θα λάβει κάρτα κοινωνικής ασφάλισης (SV ID) από τα ταμεία ασφάλισης συντάξεων. Αυτή περιλαμβάνει το επώνυμο, το πατρώνυμο, το όνομα και τον αριθμό ασφάλισης. Για ορισμένα επαγγέλματα (όπως οι κατασκευές), το SV ID πρέπει να περιέχει φωτογραφία και πρέπει να την ανανεώνετε συνεχώς ενώ εργάζεστε. Οι εργαζόμενοι έχουν νόμιμο δικαίωμα για τη συνέχεια της πληρωμής του 80% των μισθών ή των μισθών σε περίπτωση ασθένειας (νόμος περί συνεχών πληρωμών - Entgeltfortzahlungsgesetz). Το δικαίωμα αυτό εκτείνεται σε περίοδο έξι εβδομάδων.

Η ανικανότητα προς εργασία και η πιθανή διάρκειά της πρέπει να αναφέρονται χωρίς καθυστέρηση στον εργοδότη. Το αργότερο την τρίτη ημέρα μετά την έναρξη της ανικανότητας προς εργασία, ο γιατρός σας πρέπει να σας εξετάσει και να εκδώσει πιστοποιητικό ανικανότητας προς εργασία και την πιθανή διάρκειά της. Ο γιατρός στέλνει το πιστοποιητικό στην ασφαλιστική εταιρεία υγείας, ενώ εσείς πρέπει να το στείλετε στον εργοδότη σας.

2. Διαφορετικοί τύποι απασχόλησης (π.χ. μερικής απασχόλησης / για ορισμένο χρονικό διάστημα κ.λπ.)

Πολλοί άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένης της πλειοψηφίας των υπαλλήλων, των διοικητικών υπαλλήλων και των δημοσίων υπαλλήλων, θα υπογράψουν σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου με πλήρες ωράριο εργασίας.

Ένας αυξανόμενος αριθμός ατόμων εργάζεται με μερική απασχόληση (Teilzeitarbeit). Εκτός από την "τακτική" εργασία μερικής απασχόλησης, η οποία υπόκειται στην κοινωνική ασφάλιση, υπάρχουν

επίσης οι αποκαλούμενες "μίνι θέσεις εργασίας", στις οποίες ο εργαζόμενος μπορεί να κερδίσει έως και 450 ευρώ το μήνα. Πολλοί άνθρωποι που απασχολούνται ως καθαριστές, εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας, προσωπικό τροφοδοσίας και στο λιανικό εμπόριο έχουν αυτές τις "μίνι θέσεις εργασίας". Η άσκηση ελαφρώς αμειβόμενης απασχόλησης ή βραχυπρόθεσμης απασχόλησης επιτρέπεται, εκτός από την πλήρη απασχόληση των ασφαλιστικών εισφορών. Αν ένα άτομο απασχολείται σε αρκετές μίνι θέσεις εργασίας, θα τις υπολογίσει όλες μαζί. Το ελάχιστο όριο υπερβαίνει τα 450 ευρώ ως αποτέλεσμα του συνυπολογισμού. Οι επιδιώξεις αυτές δεν υπερβαίνουν τα επαγγέλματα αυτά, αλλά υπολογίζονται για τις θέσεις εργασίας στην κοινωνική ασφάλιση.

Ένας τρόπος προσαρμογής στις μεταβαλλόμενες συνθήκες είναι η μερική απασχόληση σε ποικίλες εκδηλώσεις. Τα ποικίλα μοντέλα χρόνου εργασίας, όπως τα προσωπικά ημερήσια και εβδομαδιαία ωράρια εργασίας, τα sabbaticals και η σταδιακή μετάβαση στη συνταξιοδότηση αποτελούν ευέλικτες μορφές οργάνωσης της εργασίας.

Οι εργοδότες που ανταποκρίνονται στις επιθυμίες και τις ανάγκες των εργαζομένων τους, όχι μόνο έχουν πιο ικανοποιημένο προσωπικό, αλλά και επωφελούνται από τον υψηλότερο βαθμό δραστηριοποίησής τους στην εκτέλεση των εργασιών τους. Η βελτίωση των κινήτρων οδηγεί σε υψηλότερη παραγωγικότητα και υψηλότερο επίπεδο εργασίας, που ωφελούν τελικά την επιχείρηση.

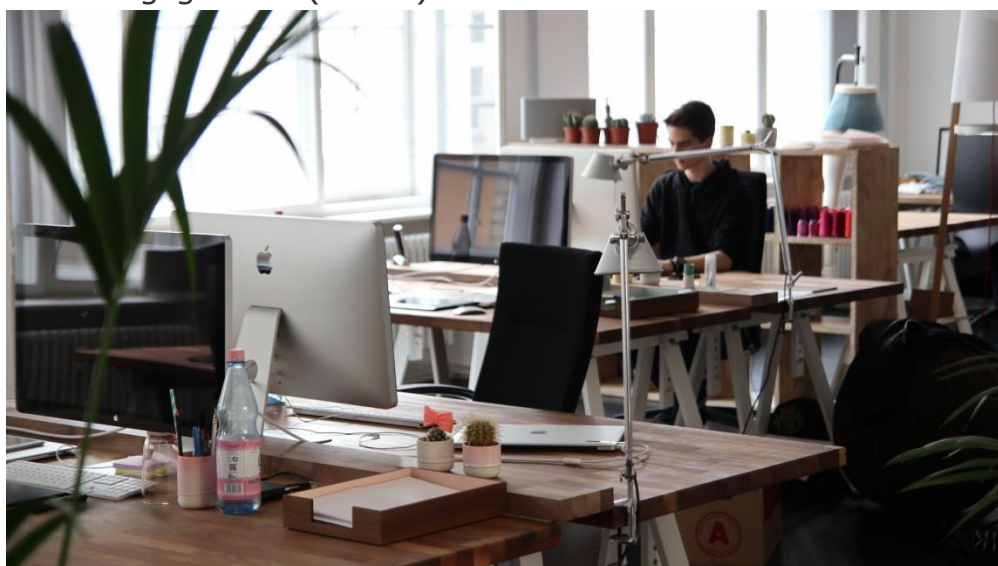
Συζητήστε ανοιχτά με τον εργοδότη σχετικά με τις προτιμήσεις του χρόνου εργασίας τους. Συμβουλευτείτε την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία για την εργασία σας, προτού να συζητήσετε σχετικά με τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των διαφόρων μορφών εργασίας.

Σύμβαση ορισμένου χρόνου (Befristung) και μερικής απασχόλησης και Νόμος περί συμβάσεων ορισμένου χρόνου. (Teilzeit- und Befristungsgesetz)

- Χωρίς περιορισμούς - δύο χρόνια κατ' ανώτατο όριο, ή τέσσερις συμβάσεις ορισμένου χρόνου (συνολικά όχι μεγαλύτερες από δύο έτη: για παράδειγμα μια σειρά εξαμηνιαίων συμβάσεων).
- Καμία χρονική περίοδος μεταξύ δύο συμβάσεων ορισμένου χρόνου δεν μπορεί να οδηγήσει σε απεριόριστη σύμβαση. Αυτό είναι παγίδα για τους εργοδότες και μερικές φορές πέφτουν σε αυτή. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο εργαζόμενος μπορεί να μηνύσει τον εργοδότη και να πάρει μόνιμη σύμβαση.

- Όταν λήξει η σύμβαση ορισμένου χρόνου, αλλά ο εργαζόμενος συνεχίζει να εργάζεται και ο εργοδότης δεν τον ενημερώσει για αυτό, ο εργαζόμενος δικαιούται αυτόματα μια απεριόριστη σύμβαση. Οι εργοδότες πρέπει να προσέχουν τέτοιες καταστάσεις, όπως αυτές τις περιπτώσεις, γιατί ο εργαζόμενος μπορεί να μηνύσει τον εργοδότη και να επιτύχει μόνιμη σύμβαση.
- Για λόγους που δεν υπερβαίνουν τα δύο έτη (για παράδειγμα, αν η εργαζόμενη είναι έγκυος και δεν εργάζεται για τα επόμενα τρία χρόνια (γονική άδεια), είναι δυνατή μια σύμβαση ορισμένου χρόνου.) Μια σύμβαση ορισμένου χρόνου είναι επίσης δυνατή για μια εργασία εκτιμάται ότι θα διαρκέσει πέντε χρόνια.

Αυτοί οι κανονισμοί αναφέρονται στο "Teilzeit- und Befristungsgesetz" (TzBfG).

3. Βασικές Υποχρεώσεις των Μερών

Σχεδόν κάθε σύμβαση έργου αποτελείται από γενικούς όρους και προϋποθέσεις που έχουν οριστεί από τον εργοδότη και αφορούν μεγάλο αριθμό εργαζομένων (Allgemeine Geschäftsbedingungen). Ο εργοδότης έχει την εξουσία και υπαγορεύει τους όρους της σύμβασης εργασίας, χωρίς διαπραγματεύσεις μεταξύ του εργοδότη και του υπαλλήλου. Επειδή η θέση διαπραγμάτευσης του εργαζόμενου είναι η ασθενέστερη, ο νόμος (άρθρο 305 επ. BGB - γερμανικός αστικός κώδικας) αποσκοπεί στην προστασία του εργαζομένου. Αυτό σημαίνει ότι δεν επιτρέπονται από το νόμο όλα όσα αναγράφονται στη σύμβαση. Γενικά, θα πρέπει να ρωτάτε κατά την υπογραφή σύμβασης εργασίας αν περιέχει όρους που δεν επιτρέπονται από το νόμο. Αλλά εάν οι συνθήκες δεν είναι επιτρεπτές στη σύμβαση, μπορεί να είναι

άκυρες. Εν συντομία, ο δικηγόρος θα ελέγξει τη σύμβαση και θα προσδιορίσει επιτρεπόμενους όρους καθώς και μη επιτρεπόμενους όρους. Οι τελευταίοι δεν ισχύουν, δεδομένου ότι είναι αρχικά παράνομοι.

Στο αστικό δίκαιο, ο διάδικος που χάνει την υπόθεση πρέπει να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα και τα δικαστικά έξοδα του νικητή. Στις περιπτώσεις εργατικού δικαίου, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Στο πρώτο επίπεδο δικαιοδοσίας (1. Instanz), κάθε διάδικος υποχρεούται να πληρώσει το δικό του δικηγόρο - ανεξάρτητα από το ποιος κερδίζει ή χάνει, πράγμα που μπορεί να είναι δαπανηρό. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητη η ασφάλιση νομικής προστασίας (Rechtsschutzversicherung). Σημειώστε ότι η ασφάλιση είναι έγκυρη για τρεις μήνες μετά την υπογραφή για ασφαλιστική κάλυψη.

Ποιος έχει νομική ικανότητα στη Γερμανία;

Στη Γερμανία, η ελάχιστη ηλικία για κανονική απασχόληση σε μια επιχείρηση είναι 15. Η παιδική εργασία απαγορεύεται βάσει του νόμου περί προστασίας των παιδιών (Jugendarbeitsschutzgesetz). Τα παιδιά κάτω των 18 ετών, που εξακολουθούν να σπουδάζουν με πλήρες ωράριο, υπόκεινται επίσης σε περιορισμούς όσον αφορά τον αριθμό των ωρών εργασίας τους.

Οποιοσδήποτε ηλικίας 15 ετών και άνω που δεν βρίσκεται πλέον σε πλήρη εκπαίδευση μπορεί να απασχολείται έως και οκτώ ώρες την ημέρα (40 ώρες την εβδομάδα) σε κατάλληλο ρόλο. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει οι νέοι να υπερφορτωθούν σωματικά ή να τους ζητηθεί να εκτελούν καθήκοντα ακατάλληλα λόγω της ηλικίας τους και της εμπειρίας τους.

Οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να εργάζονται σε μια επιχείρηση βάσει σύμβασης επαγγελματικής κατάρτισης, η οποία δεν είναι απασχόληση με τη συμβατική έννοια. Η ομοσπονδιακή υπηρεσία απασχόλησης, στο πλαίσιο μιας επαγγελματικής καθοδήγησης, συμβουλεύει το σχεδιασμό των εκπαιδευτικών και το περιεχόμενο των επαγγελμάτων και τις επακόλουθες ευκαιρίες στην αγορά εργασίας. Μια ημερομηνία για συμβουλές μπορεί να συμφωνηθεί με την αρμόδια ομοσπονδιακή υπηρεσία.

4. Βασικά δικαιώματα των εργαζομένων που απορρέουν από τη νομοθεσία

Προστασία μητρότητας (Mutterschutzgesetz)

Την 1η Ιανουαρίου 2017 τέθηκε σε ισχύ ένας νέος νόμος για την προστασία της μητρότητας με διάφορες τροποποιήσεις και ενοποίηση του συναφούς δικαίου. Μία από τις αλλαγές είναι ότι αν μια εργαζόμενη γεννήσει ένα παιδί με σωματικά ή νοητικά προβλήματα, η περίοδος προστασίας όλων των δικαιωμάτων (δηλαδή άδεια μητρότητας και αμοιβή και προστασία από την απόλυση) αυξάνεται από οκτώ σε δώδεκα εβδομάδες.

- Από την αρχή της εγκυμοσύνης μέχρι τέσσερις μήνες μετά τον τοκετό, ο εργοδότης δεν επιτρέπεται να απολύσει τον εργαζόμενο.
- ο τύπος εργασίας που επιτρέπεται είναι περιορισμένος.
- η εργασία δεν επιτρέπεται σε συγκεκριμένες ώρες.
- η εργασία δεν επιτρέπεται έξι εβδομάδες πριν από τη γέννηση.
- η εργασία δεν επιτρέπεται οκτώ εβδομάδες μετά τον τοκετό.
- Οι μητέρες που θηλάζουν δικαιούνται ειδικές παύσεις θηλασμού τουλάχιστον μισή ώρα δύο φορές την ημέρα ή μία ώρα μία φορά την ημέρα.

Γονική άδεια (Elternzeit)

- Καλά νέα: Η γονική άδεια μπορεί να διαρκέσει έως ότου το παιδί γίνει τριών ετών - έτσι τα τρίτα γενέθλια είναι η πρώτη ημέρα εργασίας. Ο εργοδότης δεν χρειάζεται να συμφωνήσει.

- Ακολουθούν ορισμένα σημεία που πρέπει να προσέξετε:

- Κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας υπάρχει ένα «συμβόλαιο σε καταστολή». Αυτό σημαίνει ότι η σύμβαση εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά δεν είναι απαραίτητη η εργασία και ο εργοδότης δεν χρειάζεται να πληρώσει. Και τα δύο μέρη πρέπει να τηρούν τα δικαιώματα και τα καθήκοντα του άλλου. Αυτό σημαίνει ότι και οι δύο πρέπει να είναι πιστοί, για παράδειγμα, ο εργαζόμενος δε μπορεί εργάζεται για άλλους εργοδότες ή ως ελεύθερος επαγγελματίας χωρίς να ζητήσει άδεια από τον εργοδότη, διαφορετικά, ο εργοδότης έχει το δικαίωμα να τον απολύσει.

Είναι νόμιμα δυνατό να εργάζεστε με μερική απασχόληση κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας.

Αίτηση

Η γονική άδεια μπορεί να ληφθεί από τη μια μέρα στην άλλη. Ο εργαζόμενος πρέπει να ενημερώσει τουλάχιστον επτά εβδομάδες εκ των προτέρων.

- Η Αίτηση:

- "Sehr geehrte Damen und Herren,

- ich nehme elternzeit für meinen Sohn, geboren am, für die Zeit vom ... bis zum "

- Υπογραφή.

Οι πατέρες μπορούν επίσης να παίρνουν γονική άδεια.

Μερική απασχόληση κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας

- Κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας ο εργαζόμενος μπορεί να εργάζεται με μερική απασχόληση, αλλά όχι περισσότερο από 30 ώρες την εβδομάδα (75%). Δεν έχει σημασία αν ο εργαζόμενος εργάζεται με μερική απασχόληση για τον εργοδότη ή ως ελεύθερος επαγγελματίας για έναν άλλο εργοδότη - 30 ώρες την εβδομάδα είναι το μέγιστο διάστημα.

Elterngeld

Ο υπάλληλος θα μπορούσε να τύχει "elterngeld". Πληρώνεται από το κράτος και μπορεί να καταβληθεί από την ημερομηνία γέννησης μέχρι το τέλος του 14ου μήνα.

Με την εισαγωγή του ElterngeldPlus και των τεσσάρων πρόσθετων μόνους μηνών για την αναπροσαρμογή των υφιστάμενων ομοσπονδιακών γονικών παροχών και των δικαιωμάτων των γονέων, ο νόμος μεταρρυθμίστηκε ριζικά.

Το ElterngeldPlus είναι μια νέα υπηρεσία για αυτή τη γενιά συμβατότητας. Ο συνδυασμός του γονικού επιδόματος και της μερικής απασχόλησης διευκολύνεται. Οι γονείς υποστηρίζονται για να εισέλθουν σε μια συμβατή εταιρική σχέση οικογένειας και επαγγέλματος από νωρίς. Το ElterngeldPlus ενθαρρύνει τους γονείς να εφαρμόσουν τις ιδέες τους για την οικογενειακή ζωή και την εταιρική σχέση.

Πώς να υποβάλετε αίτηση για το ElterngeldPlus:

- Μπορείτε να επιλέξετε μεταξύ του Elterngeld και του ElterngeldPlus, ή να συνδυάσετε και τα δύο.
- Ζητάτε το ElterngeldPlus, όπως και το Elterngeld, μετά τη γέννηση του παιδιού γραπτώς και στο γραφείο γονικής μέριμνας.
 - Η αναδρομική καταβολή του γονικού επιδόματος είναι δυνατή το πολύ για τρεις μήνες πριν από τον μήνα κατά τον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση στο γραφείο γονικής μέριμνας. Ως εκ τούτου, συνιστάται να υποβάλετε την αίτηση στο γραφείο γονικών επιδομάτων εντός των τριών πρώτων μηνών από τη ζωή του παιδιού σας.
 - Κάθε γονέας μπορεί να υποβάλει ατομικά αίτηση γονικού επιδόματος. Η αντίστοιχη αίτηση μπορεί να τροποποιηθεί μέχρι το τέλος της περιόδου γονικής αδειας, αλλά μόνο για τα μηνιαία ποσά που δεν έχουν ακόμη καταβληθεί. Οι μήνες στους οποίους έχει ήδη καταβληθεί το ElterngeldPlus μπορούν στη συνέχεια να μετατραπούν σε μήνες Elterngeld.

Εργασία μετά από τη γονική άδεια

Ο εργοδότης υποχρεούται να δεχθεί τον εργαζόμενο, επειδή υπάρχει σύμβαση εργασίας. Είναι δυνατή και η μερική απασχόληση μετά το Elternzeit.

Σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι δυνατή η εργασία μερικής απασχόλησης, επειδή ο εργοδότης δεν την επιθυμεί λόγω της πεποίθησής τους ότι ο υπάλληλος θα απουσιάζει συχνά λόγω ασθένειας των παιδιών ή άλλων αιτιών που σχετίζονται με το παιδί για την εργασία τους.

Ορισμένοι εργοδότες προσφέρουν εταιρική φροντίδα για τα παιδιά για να ενισχύσουν τη συμφιλίωση της οικογένειας και της οικογένειας.

Επίσης, υπάρχει κρατικό δικαίωμα για έναν χώρο φροντίδας παιδιών στη Γερμανία.

5. Τερματισμός απασχόλησης

Μια συμφωνία απασχόλησης μπορεί να τερματιστεί είτε αμοιβαίως είτε μονομερώς, όπως με καταγγελία με συμφωνία, με τη λήξη μιας καθορισμένης περιόδου (π.χ. η επίτευξη της ηλικίας συνταξιοδότησης) ή με κοινοποίηση της λήξης της θητείας. Κατ' αρχήν, ο εργοδότης, ακόμη και οι εργαζόμενοι που προστατεύονται ειδικά, είναι ελεύθεροι να συμφωνήσουν οποτεδήποτε για τη λύση της σύμβασης εργασίας (συμφωνία τερματισμού). Για να είναι έγκυρη, κάθε συμφωνία τερματισμού πρέπει να είναι γραπτή.

Υπάρχουν τρεις διαφορετικοί λόγοι ακύρωσης:

Τρεις τύποι (επιχειρησιακοί - *betriebsbedingt*, συμπεριφορά / παραβίαση των κανόνων της σύμβασης - *verhaltensbedingt*, για λόγους που δεν βασίζονται σε κακή συμπεριφορά, όπως μακροχρόνια ασθένεια - *personenbedingt*).

Νομική βάση καταγγελίας: Γερμανικός νόμος περί προστασίας της απασχόλησης: *Kündigungsschutzgesetz* - *KSchG*

Οι απαιτήσεις ενός αποτελεσματικού συνηθισμένου τερματισμού με μια ματιά:

- Περίοδος τριών εβδομάδων για ειδοποίηση (3 Wochen Klagfrist).
- Ο εργοδότης πρέπει να αποδείξει ότι έχετε λάβει ειδοποίηση.
- Η ειδοποίηση πρέπει να είναι γραμμένη και υπογεγραμμένη από τον εργοδότη - οι προφορικές ειδοποιήσεις δεν είναι έγκυρες.
- Εάν ο υπάλληλος δεν έχει αμφιβολίες για το αν ο υπογράφων έχει νομική εξουσία σε αυτή την περίπτωση, έχει στη διάθεσή του πέντε ημέρες κατ' ανώτατο όριο.

Κουίζ

- Τι περιέχει μια σύμβαση εργασίας;
- Ποια είναι τα είδη απασχόλησης στη Γερμανία;
- Να αναφέρετε ορισμένες υποχρεώσεις του εργοδότη
- Τι σημαίνει γονική άδεια (Elternzeit)
- Να αναφέρετε ορισμένους όρους για τη διακοπή της απασχόλησης

Κουίζ πολλαπλών επιλογών

- 1.** Η σύμβαση εργασίας ρυθμίζει
- α. μόνο τις υποχρεώσεις του υπαλλήλου
 - β. μόνο τα δικαιώματα του εργοδότη
 - γ. δικαιώματα και υποχρεώσεις και των δύο
 - δ. τίποτα από αυτά

Υ.

- 2.** Τι περιέχει μια σύμβαση εργασίας;
- α. μόνο περιγραφή των εργασιών
 - β. μόνο αμοιβή
 - γ. μόνο ώρες εργασίας
 - δ. όλα τα παραπάνω

δ.

- 3.** Ποιος είναι ο ελάχιστος μισθός ανά ώρα στη Γερμανία;
- α. 12 €
 - β. 6 €
 - γ. 8.50 €
 - δ. 9 €

Υ

4. Στη Γερμανία, είναι ο υπάλληλος μέλος του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης;

- α. δεν είναι πάντα
- β. δεν είναι χρήσιμο
- γ. Ναι
- δ. δεν είναι θέμα στη Γερμανία

γ.

5. Ποια είναι τα είδη απασχόλησης στη Γερμανία;

- α. μόνο μερική απασχόληση
- β. μόνο για ορισμένο χρονικό διάστημα
- γ. μόνο με πλήρη απασχόληση
- δ. όλες αυτές οι μορφές

δ.

6. Ποιο είναι το γερμανικό όνομα για το δίκαιο συμβάσεων μερικής απασχόλησης;

- α. Teilzeitgesetz
- β. Befristung
- γ. Unbefristet
- δ. κανένας από αυτούς

α.

7. Επιτρέπεται στους πολίτες της ΕΕ να εργάζονται

- α. μόνο με μερική απασχόληση
- β. μόνο με πλήρη απασχόληση
- γ. μόνο σε μια εταιρεία
- δ. επίσης ως αυτοαπασχολούμενοι

δ.

8. Ποιος καθορίζει τους όρους της σύμβασης εργασίας;

- α. ο εργοδότης
- δ. ο υπάλληλος
- γ. και οι δυο
- δ. κανένας από αυτούς

α.

9. Ποια είναι η ελάχιστη ηλικία για κανονική απασχόληση στις επιχειρήσεις στη Γερμανία;

- α. 15
- β. 20
- γ. 18
- δ. κανένα από αυτά

α.

10. Πώς να χρησιμοποιήσετε το Elterngeld;

- α. Σε γραπτή μορφή και στο γραφείο γονικής μέριμνας

β. μόνο στο γραφείο γονικής μέριμνας

γ. στο νοσοκομείο

δ. στη μαία

α

4.

Κεφάλαιο 4

Επιχειρηματικό Δίκαιο

Μαθησιακοί στόχοι
Να μάθετε για τους διαφορετικούς τύπους εταιρειών και τα χαρακτηριστικά τους
Να δείτε μια επισκόπηση των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων του επιχειρηματικού δικαίου

Ιστορία

Η Herta και ο Ralf σκέφτονται να γίνουν ελεύθεροι επαγγελματίες εάν απολυθούν από την εταιρεία που εργάστηκαν περισσότερο από 10 χρόνια και φοβούνται. Αλλά το "Best Ager" δηλ. άνθρωποι μετά την ηλικία των 50 - έχουν πολλές εμπειρίες χρήσιμες για τους νέους. Στη Γερμανία, λόγω των δημογραφικών αλλαγών, οι ηλικιωμένοι αυτοαπασχολούμενοι θα περισσότεροι στο μέλλον, έτσι η Herta και ο Ralf δεν θα είναι μόνοι. Για την ιδέα τους, ωστόσο, πρέπει πρώτα να καταχωρήσουν ένα δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και να αλλάξουν την ασφάλιση υγείας τους. Οι αυτοαπασχολούμενοι πληρώνουν διαφορετική εισφορά στη Γερμανία από ό, τι οι εργαζόμενοι ή οι συνταξιούχοι. Οι ιδρυτές της εταιρείας στη Γερμανία μπορούν να υποβάλουν αίτηση για κρατικές επιχορηγήσεις για τη σύσταση εταιρείας. Η υποστήριξη εξαρτάται από την προσφορά. Για το σκοπό αυτό υπάρχουν τοπικά κέντρα παροχής συμβουλών.

1. Τι περιλαμβάνει το επιχειρηματικό δίκαιο;

Το επιχειρηματικό δίκαιο περιλαμβάνει όλους τους νόμους που υπαγορεύουν τον τρόπο δημιουργίας και λειτουργίας μιας επιχείρησης. Περιλαμβάνει όλους τους νόμους που διέπουν τον τρόπο έναρξης, αγοράς, διαχείρισης και το κλείσιμο ή την πώληση οποιουδήποτε τύπου επιχείρησης. Οι επιχειρηματικοί νόμοι καθορίζουν τους κανόνες που πρέπει να ακολουθούν όλες οι επιχειρήσεις. Ένας έξυπνος επιχειρηματίας θα είναι γενικά εξοικειωμένος με τους νόμους των επιχειρήσεων και γνωρίζει πότε να ζητήσει τη συμβουλή ενός εξουσιοδοτημένου δικηγόρου. Το επιχειρηματικό δίκαιο περιλαμβάνει τους κρατικούς και ομοσπονδιακούς νόμους, καθώς και τους διοικητικούς κανονισμούς. Ας ρίξουμε μια ματιά σε μερικές από τις περιοχές που περιλαμβάνονται στο φάσμα του επιχειρηματικού δικαίου. Το εμπορικό δίκαιο στην κλασική έννοια περιλαμβάνει κωδικοποιήσεις όπως τμήματα του Αστικού Κώδικα, το εμπορικό και εταιρικό δίκαιο, το δίκαιο των κινητών αξιών, το χρηματιστήριο και το ασφαλιστικό δίκαιο καθώς και τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, αυτό περιλαμβάνει το συνάλλαγμα, τα χρήματα και τα νομίσματα, το φορολογικό δίκαιο, το αντιμονοπωλιακό δίκαιο, το νόμο περί επιμελητηρίων, κ.λπ., τα εμπορικά και βιομηχανικά επιμελητήρια και τα εμπορικά επιμελητήρια και το δίκαιο της οικονομικής εποπτείας. Η κοινωνική οικονομία της αγοράς περιλαμβάνει ειδικότερα ατομικό και συλλογικό δίκαιο απασχόλησης καθώς και κανονισμούς για την οικονομική ανάπτυξη, π.χ. επιδοτήσεις και πακέτα κινήτρων. Η βάση για την παρέμβαση του κράτους σήμερα είναι ο νόμος περί σταθερότητας. Αναπόσπαστο μέρος του εμπορικού δικαίου είναι επίσης ο νόμος περί προϋπολογισμού της Ομοσπονδίας και των Länder. Το επιχειρησιακό δίκαιο περιλαμβάνει επίσης το δίκαιο της ΕΚ και το δίκαιο των διεθνών οικονομικών οργανισμών

1.Τι είναι μια εταιρεία;

Μια εταιρεία είναι οικονομική και νομική μονάδα για την οποία η αρχή της εξαγοράς είναι συστατική - σε αντίθεση με, για παράδειγμα, τις δημόσιες επιχειρήσεις.

Οι ιδιωτικές εταιρείες ανήκουν σε ιδιώτη ιδιοκτήτη και ο κύριος στόχος τους είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους.

Ωστόσο, **οι δημόσιες επιχειρήσεις** είναι ιδιοκτησία του κράτους. Οι δημόσιες εταιρείες υπόκεινται σε "δημόσιο σκοπό" και μπορούν να χρησιμοποιηθούν, όχι μόνο ή κυρίως, για μεγιστοποίηση του κέρδους. Μια ιδιαιτερότητα του γερμανικού εταιρικού δικαίου είναι η διάκριση μεταξύ "μικρής βιομηχανικής μονάδας" και "εμπορικής επιχείρησης". Η διαφορά αυτή είναι σημαντική μόνο για τις "επιχειρήσεις ενός ατόμου" και όχι σε νομικές οντότητες.

Οι εμπορικές επιχειρήσεις πρέπει να εγγραφούν στο εμπορικό μητρώο. Βασικά, ο γερμανικός εμπορικός κώδικας (HGB) ισχύει για αυτές.

Οι μη εμπορικές επιχειρήσεις μπορούν να εγγραφούν στο Εμπορικό Μητρώο οικειοθελώς και να αντιμετωπίζονται ως επιχειρηματίες. Εάν δεν κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής, τότε υπόκεινται στον γερμανικό αστικό κώδικα (BGB) και όχι στην HGB ως ζήτημα αρχής όσον αφορά τις νομικές συναλλαγές τους.

Το ζήτημα αν μια επιχείρηση έχει εμπορικό χαρακτήρα βασίζεται στο αν η επιχειρηματική δραστηριότητα απαιτεί εμπορική διάταξη όσον

αφορά τη φύση και το πεδίο εφαρμογής της (§1 HGB). Αποφασιστικά κριτήρια είναι κυρίως ο κύκλος εργασιών, ο αριθμός των εργαζομένων, το ποσό των λειτουργικών περιουσιακών στοιχείων, το ύψος του δανείου καθώς και ο αριθμός των τοποθεσιών ή των υποκαταστημάτων. Οι κύκλοι εργασιών άνω των 250.000 ευρώ είναι γενικά ένδειξη για το γεγονός ότι έχει ξεπεραστεί το πλαίσιο μιας μικρής βιομηχανικής μονάδας.

Μια μικρή βιομηχανική επιχείρηση μπορεί να διευθύνεται από ένα μόνο άτομο ως μικρό βιομηχανικό επιχειρηματία ή από μια εταιρία αστικού δικαίου με τη μορφή εταιρικής σχέσης αστικού δικαίου (GbR). Οι εμπορικές εταιρίες ενός ατόμου είναι ένας έμπορος (eK = e.Kfm, αν είναι άντρας ή eK = e.Kfr., αν είναι γυναίκα), μια εταιρική σχέση (oHG), μια περιορισμένη εμπορική εταιρία (KG) και μία μονομερή εταιρεία με περιορισμένη ευθύνη (GmbH & Co. KG, GmbH & Co. oHG).

2. Διαθέσιμοι τύποι εταιρειών

Το πιο συνηθισμένο είδος επιχειρηματικών οργανώσεων στη Γερμανία είναι η εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Gesellschaft mit beschränkter Haftung = GmbH) που διέπεται από την Πράξη περί Εταιρειών με Περιορισμένη Ευθύνη (Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung - GmbHG).

Gesellschaft mit beschränkter Haftung (GmbH) - Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης

Η LLC (GmbH) είναι εμπορική εταιρεία με εταιρική οργάνωση και δική της νομική προσωπικότητα. Σε αντίθεση με τις εταιρικές σχέσεις, δεν είναι ο συνδυασμός προσώπων, αλλά η παροχή κεφαλαιουχικών ποσών που είναι σε πρώτο πλάνο. Μπορεί να ιδρυθεί για οποιονδήποτε επιτρεπτό σκοπό. Έχει μετοχικό κεφάλαιο που καθορίζεται από τη Συμφωνία Μετόχων, το οποίο αντιστοιχεί στο συνολικό ποσό των εισφορών μετοχών που πρέπει να καταβληθούν από τους μετόχους. Μόνο η εταιρεία είναι υπεύθυνη έναντι πιστωτών για εταιρικά χρέη.

Aktiengesellschaft (AG) - ανώνυμη εταιρεία

Η ανώνυμη εταιρεία (AG) είναι μια εταιρεία με δική της νομική προσωπικότητα. Μόνο τα εταιρικά περιουσιακά στοιχεία υπόκεινται στους πιστωτές για τις υποχρεώσεις τους. Έχει ένα εγκεκριμένο κεφάλαιο χωρισμένο σε μετοχές.

Επιλέγοντας την AG ως εταιρική της μορφή, μια επιχείρηση μπορεί να προμηθευτεί μεγάλα χρηματικά ποσά, όπως απαιτείται από μια σύγχρονη μεγάλη εταιρεία. Καθώς οι μέτοχοι δεν αναλαμβάνουν περαιτέρω υποχρεώσεις με την αγορά, η AG μπορεί να απευθυνθεί σε ευρύ κοινό στη γενική κεφαλαιαγορά. Η εύκολη μεταβίβαση των μετοχών είναι επίσης χαρακτηριστική, στην περίπτωση των επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Η AG είναι η προτιμώμενη εταιρική μορφή για μεγάλες επιχειρήσεις.

Μετά την τροποποίηση του νόμου περί εταιρειών του γερμανικού χρηματιστηρίου το 1994, ορισμένες απλές οδηγίες απλουστεύθηκαν για τις εταιρίες μετοχών με ονομαστικούς μετόχους (π.χ. οικογενειακές εταιρίες). Ο σχηματισμός εταιρείας ενός ατόμου είναι πλέον παραδεκτός. Με τον τρόπο αυτό, η μορφή μιας ΑΕ με την ονομασία "μικρές μετοχικές εταιρείες" έγινε επίσης ελκυστική για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Η κάθε AG πρέπει να εγγραφεί στο εμπορικό μητρώο. Στη γέννησή της είναι μόνο ανεξάρτητο νομικό πρόσωπο. Η εγγραφή στο εμπορικό μητρώο πρέπει να υποβληθεί στο τοπικό αρμόδιο δικαστήριο από όλους τους ιδρυτές, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και το Εποπτικό Συμβούλιο. Η υπογραφή της εταιρικής επωνυμίας πρέπει να πιστοποιείται από συμβολαιογράφο. Μπορεί να γίνει μόνο εάν το απαιτούμενο ποσό έχει πληρωθεί σωστά για κάθε μετοχή και τελικά διατίθεται δωρεάν στο Διοικητικό Συμβούλιο. Ο συμβολαιογράφος υποβάλλει την αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο καταχώρησης σε ηλεκτρονική μορφή.

Ομόρρυθμη εταιρεία (οHG)

Το οHG είναι μια εταιρική μορφή, σκοπός της οποίας είναι η λειτουργία μιας εμπορικής επιχείρησης ή μιας κοινής εταιρείας, στην οποία όλοι οι εταίροι ευθύνονται έναντι των πιστωτών χωρίς περιορισμό. Είναι ιδιαίτερα κατάλληλη για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Σύμφωνα με τον γερμανικό εμπορικό κώδικα (HGB), οι επιχειρήσεις που ασκούν τις τυπικές εμπορικές δραστηριότητες θεωρούνται εμπορικές εταιρείες (πρώην: βασικές εμπορικές συναλλαγές): π.χ. το χονδρικό και λιανικό εμπόριο, το μεταποιητικό εμπόριο, ο τραπεζικός και ασφαλιστικός τομέας, το εμπόριο μεταφορών, οι εμπορικοί αντιπρόσωποι κλπ. Όμως, οι τεχνίτες ή όσοι ασκούν άλλη βιομηχανική επιχείρηση θεωρούνται επίσης έμποροι.

Ο νόμος των οHG ρυθμίζεται στις §§ 105-160 του γερμανικού εμπορικού κώδικα (HGB). Συμπληρωματικά, ισχύουν οι οδηγίες σχετικά με τη βασική μορφή οποιασδήποτε εταιρείας, την εταιρική σχέση δημοσίου δικαίου (GbR) (§§ 705-740 BGB). Από την άποψη της εταιρικής μορφής, το οHG μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως μια ειδική μορφή ενός GbR για μια εμπορική εταιρεία με εμπορικό αντικείμενο των δραστηριοτήτων.

Το οHG αποτελεί εταιρική σχέση. Διαφορετικά με μια κεφαλαιουχική εταιρεία, η εστίαση στηρίζεται στην προσωπική δέσμευση των εταίρων, αντί του κεφαλαίου. Κυρίως χρησιμοποιούν τη δική τους εργατική δύναμη, η οποία δημιουργεί μια συγκεκριμένη προσωπική σχέση με τα αποτελέσματα της επιχείρησης. Η σύσταση της εταιρικής σχέσης δεν εξαρτάται από ένα ορισμένο ελάχιστο κεφάλαιο.

Offene Handelsgesellschaft (OHG)

(Ομόρρυθμη εταιρεία)

Σε αντίθεση με τη GmbH και την AG, οι εταίροι σε OHG έχουν απεριόριστη ευθύνη. Κάθε εταίρος είναι νομικά υποχρεωμένος να συμμετέχει ενεργά στη λειτουργία της επιχείρησης, εκτός αν τα άρθρα της εταιρικής σχέσης (Gesellschaftsvertrag) προβλέπουν διαφορετικά. Το OHG μπορεί να μηνύσει ή μπορεί να εναχθεί ενώπιον δικαστηρίου. Για τα εσωτερικά θέματα, οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με ομοφωνία, αλλά τα άρθρα εταιρικής σχέσης συνήθως επιτρέπουν αποφάσεις με πλειοψηφία των ψήφων.

Kommanditgesellschaft (KG)

(Περιορισμένη συνεργασία)

Πρόκειται ουσιαστικά για μια εταιρική σχέση, αλλά παρέχει έναν περιορισμό ευθύνης εκ μέρους ορισμένων εταίρων. Ένα KG φέρει δύο είδη εταίρων: 1) τον γενικό εταίρο (Komplementär), ο οποίος έχει απεριόριστη ευθύνη επεκτείνοντας τα προσωπικά του στοιχεία και 2) τον περιορισμένο εταίρο (Kommanditist), του οποίου η ευθύνη εκτείνεται μόνο στις ονομαστικές του μετοχές στην εταιρία.

GmbH & Co. KG

(Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ως γενικό εταίρο)

Η μορφή αυτή συνδυάζει μια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μια ετερόρρυθμη εταιρία, καθιστώντας την πρώτη σύμβουλο γενικών εταίρων της τελευταίας. Οι περιορισμένοι εταίροι, όπως και κάθε KG, ευθύνονται μόνο για την έκταση των καταχωρημένων μετοχών τους.

Zweigniederlassung

(Υποκατάστημα)

Πρόκειται για ένα μη ανεξάρτητο επιχειρηματικό κλάδο, εξαρτώμενο από κάθε άποψη από το κεντρικό γραφείο, το οποίο επίσης είναι υπεύθυνο για την κεντρική διοίκηση.

Η διάκριση μεταξύ θυγατρικής και υποκαταστήματος είναι σημαντική διότι καθορίζει το αν πρέπει να γίνει εγγραφή στο Μητρώο Εταιρειών. Η διάκριση αυτή έχει επίσης σημασία για τον προσδιορισμό του τόπου της πραγματικής δραστηριότητας από πλευράς γερμανικού φορολογικού δικαίου.

3. Ειδικά έντυπα για τη σύσταση εταιρειών

Εταιρείες συνεργατικών σχέσεων

Η νομική μορφή μιας εταιρικής σχέσης μπορεί να επιλεγεί μόνο από ελεύθερους επαγγελματίες, π.χ. γιατρούς ή δικηγόρους. Παράλληλα με τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρικής σχέσης, οι εταίροι ευθύνονται επίσης προσωπικά έναντι των πιστωτών για τις υποχρεώσεις της εταιρικής σχέσης. Μπορούν, ωστόσο, να περιορίσουν την ευθύνη τους για αποζημιώσεις λόγω λανθασμένης άσκησης των επαγγελματιών (χρησιμοποιώντας επίσης γενικούς όρους επιχειρηματικής δραστηριότητας) στον εταίρο που πρόκειται να καταστήσει την επαγγελματική υπηρεσία στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης ή να τη διαχειριστεί και να την παρακολουθήσει υπό την ευθύνη του.

Ο νόμος των εταιρικών σχέσεων συμπεριλήφθηκε προσφάτως στο νόμο περί εταιρικών σχέσεων. Ως αποτέλεσμα της δυνατότητας δημιουργίας μιας εταιρείας για ορισμένους ελεύθερους επαγγελματίες,

το ενδιαφέρον για τη νομική αυτή μορφή έχει μειωθεί. Οι εταιρείες συνεργατικής σχέσης θα εγγράφονται στο μητρώο εταιρικών σχέσεων στο τοπικό δικαστήριο.

Αφανείς συνεργασίες

Οι αφανείς εταιρικές σχέσεις είναι εταιρικές σχέσεις στις οποίες κάποιος αποκτά συμμετοχή σε εμπορική δραστηριότητα κάποιου άλλου με εισφορά κεφαλαίου που ανατίθεται σε άλλο πρόσωπο έναντι μεριδίου στα κέρδη, §§ 230 και συνέχεια του γερμανικού εμπορικού κώδικα. Οι αφανείς συνεργασίες δεν είναι αναγνωρίσιμες στο εξωτερικό, ο αφανής συνεργάτης δεν κάνει καμία εγγραφή επιχείρησης.

Μόνο ο κάτοχος και όχι ο αφανής εταίρος δικαιούται και υποχρεούται από τις εμπορικές συναλλαγές που συνάπτονται με τρίτους. Τα περιορισμένα δικαιώματα ελέγχου ανήκουν στον αφανή εταίρο, ο οποίος μπορεί απλώς να ζητήσει γραπτή κοινοποίηση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και να έχει γνώση βιβλίων και εγγράφων για να εξετάσει την ορθότητα τους.

Ο αφανής συνεργάτης συμμετέχει στα κέρδη και τις ζημίες. Σε αντίθεση με τη συμμετοχή στα κέρδη, η οποία είναι υποχρεωτική, μπορεί να αποκλειστεί η συμμετοχή στις ζημίες. Μετά τη διάλυση της εταιρείας, ο αφανής εταίρος θα έχει αξίωση για εκταμίευση της πίστωσης του. Ένα παθητικό υπόλοιπο δεν υποχρεώνει την εκ των υστέρων πληρωμή ως ζήτημα αρχής, αλλά καθίσταται άσχετο. Εάν υπάρχει απόκλιση από τον κανονιστικό (τυπικό) κανονισμό, πρόκειται για μια άτυπη σιωπηρή συνεργασία, για παράδειγμα εάν ο αφανής εταίρος αποκτά περισσότερα δικαιώματα ελέγχου ή συμμετέχει στη διαχείριση ή παρόμοια.

Ευρωπαϊκός Όμιλος Οικονομικού Συμφέροντος (ΕΟΟΣ)

Ο ΕΟΟΣ είναι μια κοινή εταιρική μορφή ευρωπαϊκού δικαίου. Πρόκειται για τη διευκόλυνση της διασυνοριακής συνεργασίας και την υποστήριξη της εγχώριας αγοράς. Ο ΕΟΟΣ πρέπει να αποτελείται από τουλάχιστον δύο συμμετέχοντες και τουλάχιστον δύο από τα μέλη του πρέπει να έχουν την έδρα τους σε διαφορετικά κράτη μέλη.

Ο ίδιος ο ΕΟΟΣ δεν μπορεί να επιδιώκει οικονομικούς σκοπούς και να επιτύχει κέρδη για τον εαυτό του. Περιορίζεται στην υποστήριξη των οικονομικών σκοπών των μελών του, γεγονός που καθιστά συχνά αυτή τη νομική μορφή μη ενδιαφέρουσα.

Ο σχηματισμός που συμφωνήθηκε είναι έγκυρος χωρίς διατυπώσεις. Δεδομένου όμως ότι πρόκειται να κατατεθεί στο εμπορικό μητρώο και πρέπει να περιέχει ορισμένες πληροφορίες σύμφωνα με την οδηγία για

τον ΕΟΟΣ, απαιτείται γραπτή δήλωση. Μια περαιτέρω προϋπόθεση για τη σύσταση στη Γερμανία είναι η εγγραφή του ΕΟΟΣ στο μητρώο εμπορίου.

Τα μέλη ενός ΕΟΟΣ είναι υπεύθυνα για τις υποχρεώσεις τους χωρίς περιορισμό, και από κοινού, και μεμονωμένα. Αντίθετα από ένα οΗG, ωστόσο, η ευθύνη των μελών είναι επικουρική. Οι πιστωτές μπορούν να προβάλλουν αξιώσεις έναντι των μελών, μόνο όταν έχουν ζητήσει πληρωμή.

Μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Οι περισσότερες επιχειρήσεις της Γερμανίας, αντίθετα με άλλες βιομηχανικές χώρες, διεξάγονται από τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, δηλαδή Mittelstand. Σε μία από τις πρόσφατες λίστες των Business Weeks με τις μεγαλύτερες εταιρείες του κόσμου, 345 ήταν Ιαπωνικές και 353 Αμερικανικές.

Μόνο 30 από αυτές τις μεγαλύτερες εταιρείες ήταν γερμανικές, πράγμα που σημαίνει ότι οι Mittelstand είναι ο κινητήρας της γερμανικής οικονομίας. Οι επιχειρήσεις Mittelstand είναι συχνά οικογενειακές με κυρίαρχο ιδρυτή ή διαχειριστή. Έχουν μια καλοπροαίρετη στάση απέναντι στους υπαλλήλους τους, οι οποίοι με τη σειρά τους είναι εξαιρετικά καταρτισμένοι και παρακινημένοι. Κατά το παρελθόν, οι περισσότερες από τις επιχειρήσεις Mittelstand διεξήχθησαν σε τοπικό επίπεδο και οι σχέσεις με τους πελάτες ήταν στενές. Η επιτυχία της αγοράς βασιζόταν μάλλον στην ποιότητα, παρά στην τιμή.

Η έννοια του Mittelstand βρίσκεται στους μεσαιωνικούς χρόνους και συνδέεται με μια μακρά παράδοση χειροτεχνίας. Σήμερα είναι ένα από τα θεμέλια της μεσαίας τάξης και ο λόγος για τον οποίο η φράση "Made in Germany" αποτελεί χαρακτηριστικό ποιότητας για περισσότερο από έναν αιώνα.

Λόγω της έλλειψης ενός επίσημου ορισμού του όρου "Mittelstand" (δεν υπάρχει ικανοποιητική αγγλική μετάφραση!) είναι δύσκολο να αποδειχθεί στατιστικά σημαντική η σημασία του. Μια επιχείρηση που απασχολεί λιγότερα από 500 άτομα και έχει ετήσιο κύκλο εργασιών 500 εκατ. ευρώ ή λιγότερο είναι μια ευρέως αποδεκτή προσέγγιση ορισμού. Εκτιμάται ότι υπάρχουν 3,3 εκατομμύρια επιχειρήσεις Mittelstand στη Γερμανία, οι οποίες παράγουν το 57 τοις εκατό του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, απασχολούν το 70 τοις εκατό του εργατικού δυναμικού και εκπαιδεύουν το 80 τοις εκατό των μαθητευομένων.

Οι εταιρείες Mittelstand τείνουν να είναι συγκεντρωμένες στη βιομηχανία, στο εμπόριο, στις εξειδικευμένες επαγγελμαμάτων, στα επαγγέλματα και σε κλάδους όπως η κατασκευή, οι μεταφορές, το λιανικό εμπόριο οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις εστίασης.

4. Υποχρεώσεις και δικαιώματα

Για πολλούς ανθρώπους, η ίδρυση μιας εταιρείας είναι μια νέα εμπειρία και υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει να γίνουν. Επιπλέον, η εταιρεία θα πρέπει να βρει και μια κατάλληλη διεύθυνση στο Διαδίκτυο. Το όνομα της εταιρείας πρέπει να είναι σαφές και ξεκάθαρο. Η προστασία της μάρκας για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες εξασφαλίζει μια θέση στον ανταγωνισμό. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι αυτά τα θέματα δεν είναι μονόδρομος. Εάν ξεκινήσετε μια εταιρεία, πρέπει επίσης να προσέχετε να μην παραβιάσετε τα υφιστάμενα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Δίκαιο κατά του μονοπωλίου και ανταγωνισμού στη Γερμανία

Για την άσκηση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στη Γερμανία, το γερμανικό αντιμονοπωλιακό δίκαιο, δηλαδή ο νόμος κατά των περιορισμών ανταγωνισμού (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen - GWB) και ο νόμος περί ανταγωνισμού της ΕΚ, δηλαδή τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΟΚ και ο κανονισμός ελέγχου των συγκεντρώσεων, έχουν σχεδόν την ίδια πρακτική σημασία. Το γερμανικό Ομοσπονδιακό Γραφείο (Bundeskartellamt) επιβάλλει το γερμανικό και το κοινοτικό δίκαιο περί ανταγωνισμού. Επιπλέον, ο γερμανικός νόμος περί ανταγωνισμού εφαρμόζεται από τις κρατικές αντιμονοπωλιακές υπηρεσίες (Landeskartellbehörden), ενώ η νομοθεσία της ΕΚ για την

αντιμονοπωλιακή νομοθεσία εφαρμόζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές διέπονται από τη νομοθεσία κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb - UWG). Στην πράξη, οι περισσότερες περιπτώσεις εμπίπτουν στη γενική απαγόρευση του άρθρου 1 του UWG και επομένως υπόκεινται στη νομολογία. Το άρθρο 1 του UWG προβλέπει ότι όποιος εμπορεύεται, αντιμονοπωλιακά για λόγους ανταγωνισμού, υπόκειται σε αγωγή αποζημιώσεως. Η UWG επιβάλλεται από ιδιωτικούς φορείς, ιδίως ανταγωνιστές, και ιδιωτικές οργανώσεις καταναλωτών ενώπιον των δικαστηρίων, αλλά γενικά όχι από κυβερνητικές αρχές.

Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στη Γερμανία

Τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας υπόκεινται στον νόμο για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας (Patentgesetz) και χορηγούνται με διαταγή του γερμανικού γραφείου ευρεσιτεχνιών και εμπορικών σημάτων που βρίσκεται στο Μόναχο, καταχωρούνται στο μητρώο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και ανακοινώνονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως Διπλωμάτων. Η διαδικασία έκδοσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας υπόκειται σε κάποιο κόστος. Μόνο νέες εφευρέσεις που επιτρέπουν εμπορική χρήση μπορούν να κατοχυρωθούν με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Μόνο ο αρχικός αιτών (εκτός από προηγούμενη εφαρμογή της εφεύρεσης σε μια χώρα της Σύμβασης της Ένωσης Παρισίων) έχει το δικαίωμα να λάβει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Οι αλλοδαποί μπορούν να υποβάλουν αίτηση για δίπλωμα ευρεσιτεχνίας υπό τους ίδιους όρους με τους γερμανούς. Η προστασία παρέχεται για περίοδο 20 ετών από την εγγραφή. Ο κάτοχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή, σε περίπτωση σύμβασης αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης, ο κάτοχος της άδειας μπορεί να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων για κάθε παράνομη χρήση κατοχυρωμένης με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας εφεύρεσης από τρίτους. Αυτό το "δικαίωμα πρόληψης" παρέχει προσωρινή προστασία και τίθεται σε ισχύ μόλις ανακοινωθεί η καταχώριση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας από το Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας.

Κουίζ

- Ερωτήσεις αξιολόγησης
- Ποιοι είναι οι διαθέσιμοι τύποι επιχειρήσεων στη Γερμανία;
- Να αναφέρετε ορισμένες ειδικές μορφές γερμανικών εταιρειών

- Τι σημαίνει ΕΟΟΣ
- Τι τύπου εταιρίες έχουν το μεγαλύτερο μερίδιο της γερμανικής αγοράς;
- Πότε ενημερώθηκε το Allgemeines Deutsches Handelsgesetzbuch;

Κουίζ πολλαπλών επιλογών

1. Τι χρειάζεστε πριν ξεκινήσετε μια επιχείρηση;

- α. ένα όνομα
- β. πιστοποιητικό καλής συμπεριφοράς της αστυνομίας
- γ. επιχειρηματικό σχέδιο
- δ. ένα όνομα και ένα επιχειρηματικό σχέδιο

δ.

2. Ποιο είναι το ακρώνυμο για την Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης

- α. GmbH
- β. GbR
- γ. AG
- δ. oHG

α.

3. AG σημαίνει

- α. Συμμετοχή σε μετοχική εταιρεία
- β. Ομόρρυθμη εταιρεία
- γ. Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης
- δ τίποτα από αυτά

α.

4. Τι σημαίνει ΕΟΟΣ

- α. Ευρωπαϊκός Όμιλος Οικονομικών Συμφερόντων
- β. μια γερμανική εμπορική εταιρεία
- γ. μια γερμανική βιομηχανική εταιρεία
- δ. μια μικρομεσαία επιχείρηση

α.

5. Τι τύπου εταιρίες έχουν το μεγαλύτερο μερίδιο της γερμανικής αγοράς;

- α. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις
- β. GmbH
- γ. GbR
- δ. KG

α.

6. Ποια ήταν η τυπική εταιρία του 19ου αιώνα

- α. KG
- β. GmbH

γ. Μικρομεσαία επιχείρηση

δ. OHG

α.

7. Ποιες εταιρείες αποτελούν την κινητήρια δύναμη της γερμανικής οικονομίας;

α. GmbH

β. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις

γ. KG

δ. OHG

β.

8. Πότε τέθηκε σε ισχύ η Allgemeines Deutsches Handelsgesetzbuch

α. 1843

β. 1861

γ. 1870

δ. 1884

β.

9. Πότε ήταν η τελευταία ενημέρωση του Allgemeines Deutsches Handelsgesetzbuch

α. 1870

β. 1900

γ. 1884

δ. 1861

γ.

5.

Κεφάλαιο 5

Σημαντικές πτυχές του αστικού δικαίου και του δημοσίου δικαίου

Μαθησιακοί στόχοι
Να αποκτήσετε μια γενική γνώση σχετικά με σημαντικές πτυχές του γάμου και του νόμου περί διαζυγίου
Να μάθετε τους κανονισμούς των συμβάσεων μίσθωσης και την απόκτηση ακινήτων
Να κατανοήσετε τους διαφορετικούς τύπους φορολογικών υποχρεώσεων

Ιστορία

Ο Ralf και η Herta σιέφτονται να παντρευτούν, αλλά φοβούνται λίγο επειδή και οι δύο είχαν αποτυχημένους προηγούμενους γάμους. Είναι ήδη νομίμως διαζευγμένοι στις Κάτω Χώρες. Τώρα πρέπει να προσκομίσουν τα έγγραφα που πιστοποιούν τη νομική ισχύ του διαζυγίου στο γραφείο μητρώου στη Γερμανία. Καθώς και οι δύο ανήκουν στην καθολική θρησκεία, έχουν δύο υποχρεώσεις. Πρώτα, παντρεύονται στο γραφείο μητρώου και στη συνέχεια

στην εκκλησία. Με το γάμο, και οι δύο βρίσκονται σε διαφορετική φορολογική κλίμακα.

Εισαγωγή: Το επίκεντρο του οικογενειακού δικαίου είναι οι κανονισμοί του **γερμανικού αστικού κώδικα**. Διευκρινίζει τα περί συγκατοίκησης των φύλων, καθώς και την κοινωνικοποίηση και την εκπαίδευση των παιδιών.

1. Έγκυρος γάμος και διαζύγιο

Οι γάμοι και τα σύμφωνα συμβίωσης θεωρούνται νομικές ενώσεις ή "νομικά δεσμευτικές συμβάσεις" μεταξύ των μερών. Ενώ τα σύμφωνα συμβίωσης αναγνωρίστηκαν νόμιμα το 2001 (και άνοιξαν το δρόμο για τις ενώσεις ομόφυλων ζευγαριών), ο γάμος παραδοσιακά προστατεύεται εξ αρχής από το Σύνταγμα. Όλοι όσοι παντρεύονται ή εισέρχονται σε μια σχέση συμβίωσης στη Γερμανία πρέπει πρώτα να εμφανιστούν φυσικά σε ένα Standesamt για μια πολιτική τελετή. Αυτό είναι στην πραγματικότητα το μόνο που χρειάζεται και η μεγάλη πλειοψηφία των ζευγαριών δεν κάνει τίποτα περαιτέρω. Τα ζευγάρια που σχεδιάζουν να παντρευτούν ή να συνάψουν σύμφωνο γάμου στη Γερμανία θα πρέπει να ξεκινήσουν με τις νομικές διατυπώσεις το συντομότερο δυνατόν. Μπορεί να χρειαστούν αρκετοί μήνες. Συνήθως η διαδικασία απαιτεί πολύ λιγότερο χρόνο από αυτό, αλλά ορισμένα νομικά ζητήματα, ιδιαίτερα οι προηγούμενοι γάμοι, μπορούν να δημιουργήσουν μια ταλαιπωρία (Sesta 2016).

Πότε ισχύει ο γάμος;

Στη Γερμανία, οποιοσδήποτε έγκυρος γάμος πρέπει να εκτελείται στο γραφείο μητρώου (Standesamt), ανεξάρτητα από το αν θα γίνει και θρησκευτικός γάμος. Στη Γερμανία υπάρχει νόμος περί θρησκευτικής ελευθερίας. Αυτό σημαίνει ότι τα άτομα μπορούν να επιλέξουν εάν θα κάνουν θρησκευτική ή πολιτική τελετή.

Τα πρώτα μέρη που πρέπει να επισκεφτείτε όταν αποφασίσετε να παντρευτείτε είναι η τοπική πρεσβεία ή το προξενείο σας και το γραφείο τοπικού δικαστηρίου (Standesamt). Ρωτήστε σε αυτά τα μέρη τι είδους τεκμηρίωση χρειάζεται. Οι απαιτήσεις ενδέχεται να διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή και μπορεί να υπάρχουν κάποιες επιπλέον απαιτήσεις ανάλογα με την εθνικότητα, την προηγούμενη

οικογενειακή κατάσταση και άλλες περιστάσεις ενός ή και των δύο μερών (Münder / Ernst 2009).

Τι έγγραφα χρειάζεστε;

- Ένα έγκυρο διαβατήριο
- Επίσημο πιστοποιητικό γέννησης
- Απόδειξη τουλάχιστον 21 ημερών διαρκούς διαμονής στη Γερμανία (αυτό μπορεί να είναι ένα Meldebescheinigung που εκδίδεται από την τοπική Anmeldeamt)
- Απόδειξη ότι είστε ανύπανδρος (Ledigkeitsbescheinigung)
- Πιστοποιητικά γέννησης παιδιών (αν υπάρχουν) που μπορεί να έχει το ζευγάρι
- Η απαιτούμενη αίτηση και ερωτηματολόγιο από το Standesamt

Το ένα ή και τα δύο μέρη μπορεί να πρέπει να παρέχουν τα ακόλουθα, ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις τους και τις απαιτήσεις του γραφείου του τοπικού δικαστή:

- Πιστοποιητικό Μη εμποδίου (CNI) (Befreiung vom Ehefähigkeitszeugnis)
- Πιστοποιητικά γάμου από προηγούμενους γάμους
- Οικονομικό δελτίο

Τα πρόσωπα που έχουν προηγουμένως παντρευτεί πρέπει να προσκομίζουν είτε πιστοποιητικό θανάτου για τον πρώην σύζυγο είτε απόδειξη ότι ο γάμος διαλύθηκε οριστικά με διαζύγιο. Το πρώτο δεν είναι συνήθως πρόβλημα. Το δεύτερο αποτελεί πρόβλημα, το οποίο έχει οδηγήσει πολλά ζευγάρια στο χωρισμό. Ένα απλό διάταγμα διαζυγίου από αμερικανικό ή βρετανικό δικαστήριο συνήθως δεν αρκεί. Πιθανόν να απαιτηθεί βεβαίωση ότι αυτό το διάταγμα δε μπορεί να αμφισβητηθεί. Συνήθως είναι απαραίτητο να λάβετε σχετική δήλωση από το δικαστήριο που χορήγησε το διαζύγιο.

Μπορούν επίσης να απαιτηθούν πιστοποιημένες μεταφράσεις τεκμηρίωσης μη γερμανικής γλώσσας και οι ημερομηνίες έκδοσης πολλών εγγράφων δεν πρέπει να είναι παλαιότερες των έξι μηνών.

Εάν ένα από τα μέρη είναι αλλοδαπό, τα έγγραφα μπορούν να αποσταλούν σε ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο προκειμένου να επαληθευθεί το νομικό καθεστώς του εν λόγω μέρους (Münder / Ernst 2009).

Παρόλο που δεν υπάρχει κανένας φραγμός για ένα γάμο, εκείνοι που σκοπεύουν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους μια μέρα ίσως επιθυμούν να εξετάσουν το νομικό καθεστώς του συντρόφου τους. Μπορεί να υπάρχει κάποιου είδους απαγόρευση, όπως εθνικότητα, ποινικό μητρώο ή ιατρική κατάσταση, που δεν επιτρέπουν στο σύντροφό σας να σας συνοδεύσει. Η πρεσβεία ή το προξενείο σας μπορεί να σας συμβουλευθεί για όλες τις διατυπώσεις μετανάστευσης. Είναι επίσης καλή ιδέα να ελέγξετε αν ένας γάμος στη Γερμανία θα αναγνωρίζεται στη χώρα σας.

Νομικές διαφορές μεταξύ γάμου και συμφώνου συμβίωσης

Παρόλο που η διαδικασία είναι η ίδια όταν παντρεύεται κανείς ή όταν συνάπτει σύμφωνο συμβίωσης, εξακολουθούν να υπάρχουν κάποιες νομικές διαφορές μεταξύ των δύο συμβάσεων.

Ένα σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφυλοφίλων προσφέρει πολλές από τις νομικές προστασίες (και υποχρεώσεις) που παρέχει ένας γάμος σε θέματα που αφορούν τα δικαιώματα μίσθωσης και κληρονομιάς τη βάση για την απόκτηση άδειας διαμονής εάν ένα από τα μέρη είναι αλλοδαπό, τη λήψη του ονόματος του ενός μέρους, την υποχρέωση

οικονομικής στήριξης ενός μέρους και τη διευθέτηση σε περίπτωση που τα μέρη χωρίσουν. Τα τελευταία χρόνια έχουν επεκταθεί και άλλα δικαιώματα στα ζευγάρια του ίδιου φύλου: σύνταξη επιζώντων, προστασία από την καταγγελία εναντίον ενός μέρους στο δικαστήριο και η δυνατότητα υιοθέτησης των βιολογικών παιδιών ενός μέρους (Sesta 2016).

Υπάρχουν ορισμένες διαφορές στον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται ο φορολογικός κώδικας στα ζευγάρια του ίδιου φύλου και πώς φορολογούνται οι κληρονομίες. Όμως, αυτά τα θέματα βρίσκονται στα δικαστήρια και μπορούν να επιλυθούν σύντομα. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι γάμοι ομοφυλοφίλων που αναγνωρίζονται επίσημα σε άλλες χώρες, αναγνωρίζονται επίσης ως νομικές αστικές σχέσεις στη Γερμανία.

Νομικές συνέπειες

Εάν είστε ξένος υπήκοος και παντρεύεστε με γερμανό πολίτη, μπορεί να επηρεαστεί το καθεστώς διαμονής σας. Εάν δεν ζείτε ακόμη στη χώρα, ίσως χρειαστεί να υποβάλετε αίτηση για ειδική βίζα. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών δεν μπορούν να εισέλθουν στη χώρα με βίζα επισκεπτών, εάν σχεδιάζουν να παντρευτούν στη Γερμανία. Η απαιτούμενη γερμανική βίζα ισχύει συνήθως για τρεις έως έξι μήνες (Baumann 2017).

Μόλις παντρευτείτε με γερμανό υπήκοο, κανονικά δικαιούστε άδεια διαμονής. Η σύναψη γάμου με γερμανό υπήκοο δεν οδηγεί αυτομάτως στη γερμανική ιθαγένεια. Εν αναμονή της ιθαγένειάς σας, μπορείτε να υποβάλετε αίτηση για πολιτογράφηση αργότερα.

Οικονομικές συνέπειες βάσει του γερμανικού αστικού κώδικα (Bürgerliches Gesetzbuch)

- **Υποστήριξη συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου ("Familienunterhalt")**

Σύμφωνα με τον γερμανικό αστικό κώδικα (Bürgerliches Gesetzbuch), οι σύζυγοι στη Γερμανία υποχρεούνται από νομική άποψη να αλληλοϋποστηρίζονται, ενώ ο γάμος βρίσκεται σε ισχύ.

- **Επίδομα νοικοκυριού ("Haushaltsgeld")**

Μέρος της οικογενειακής υποχρέωσης είναι το επίδομα νοικοκυριού. Κάθε σύζυγος πρέπει να στηρίξει το άλλο μέρος (και τα παιδιά) για την κάλυψη των βασικών αναγκών (διαμονή, φαγητό, ρούχα, ιατρική υποστήριξη, ασφάλιση υγείας και σύνταξης) ανεξάρτητα από το πόσο καιρό είναι παντρεμένοι. Εάν ένας από τους συζύγους είναι άνεργος, είναι υποχρεωμένος να κάνει τις δουλειές του σπιτιού.

2. Διαζύγιο και ρύθμιση χωρισμού

Παράδειγμα για τον υπολογισμό της διάρκειας του γάμου: η περίοδος γάμου ανταποκρίνεται στην περίοδο από το γάμο και έως την αίτηση διαζυγίου. Δεν έχει σημασία το πόσο καιρό πριν ή αν στο παρελθόν ζούσαν μαζί ως άγαμοι (Baumann 2017).

Στη Γερμανία, ένα παντρεμένο ζευγάρι μπορεί γενικά να καταθέσει αίτηση διαζυγίου εάν έχει τυπικά χωρίσει τουλάχιστον ένα χρόνο πριν ("Έτος χωρισμού", "Trennungsjahr") καταθέσει τα έγγραφα για το διαζύγιο (Baumann 2017).

Κατά τη διάρκεια αυτής της "περιόδου χωρισμού", οι σύζυγοι είναι υποχρεωμένοι νομικά να πληρώσουν ο ένας τον άλλον αλλά και να στηρίζουν την οικογένεια, ανάλογα με τα δικά τους μέσα και τη δική τους ικανότητα να εργάζονται και να κερδίζουν χρήματα.

Αν ένας σύζυγος δεν θέλει το διαζύγιο, δεν μπορεί να κάνει κάτι για να το σταματήσει από το να συμβεί. Μετά από τρία χρόνια χωρισμού, ο γάμος θεωρείται γενικά "ανεπανόρθωτα διαλυμένος".

Οι σύζυγοι δεν υποχρεούνται αυτομάτως να καταβάλλουν οικογενειακή υποστήριξη κατά το έτος χωρισμού. Έτσι, ο σύζυγος που λαμβάνει την αίτηση για το διαζύγιο πρέπει να διεκδικήσει την υποστήριξη του συζύγου από τον άλλο σύζυγο.

Γενικά, ο σύζυγος με το χαμηλότερο εισόδημα δικαιούται να λάβει οικογενειακή υποστήριξη κατά τη διάρκεια του έτους χωρισμού.

Μετά το διαζύγιο, οι σύζυγοι μπορεί να υποχρεωθούν να καταβάλλουν στον άλλο σύζυγο κάποια μετα-συζυγική υποστήριξη.

Δεδομένου ότι η υποχρέωση αυτή διαφέρει από την υποχρέωση καταβολής οικογενειακού επιδόματος κατά τη διάρκεια του έτους διαχωρισμού, πρέπει να υποβάλλεται νέα αίτηση από τον σύζυγο που έχει ανάγκη.

Ωστόσο, μετά το διαζύγιο γενικά ισχύει η αρχή της προσωπικής ευθύνης. Τα τελευταία χρόνια τα δικαστήρια στη Γερμανία έγιναν πολύ αυστηρά στην εφαρμογή την αρχή της προσωπικής ευθύνης. Έτσι, κάθε σύζυγος είναι γενικά υπεύθυνος για τη δική του συντήρηση και δεν μπορεί να βασιστεί στις συζυγικές πληρωμές για πολύ καιρό.

Ωστόσο, σε πολλές περιπτώσεις εξακολουθεί να υπάρχει η ευκαιρία να αποκτηθεί η συζυγική υποστήριξη μετά το γάμο.

Αποζημίωση για την αύξηση της κοινής περιουσίας ("Zugewinnausgleich")

Εάν δεν έχει θεωρηθεί το συμβόλαιο γάμου από συμβολαιογράφο, κάθε μέρος δικαιούται μετά το διαζύγιο να αποζημιωθεί για το ήμισυ της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν από τους συζύγους κατά τη διάρκεια του γάμου.

Αυτή η διαδικασία ονομάζεται "Zugewinnausgleichsverfahren". Το "Zugewinn" (κέρδος) είναι η θετική διαφορά μεταξύ της αξίας της περιουσίας κάθε συζύγου πριν από το γάμο και της αξίας της στο τέλος του γάμου.

3. Κοινωνική ασφάλιση

Η συμμετοχή στο γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης είναι σε μεγάλο βαθμό υποχρεωτική. Οι συνεισφορές βασίζονται στο εισόδημά σας και αφαιρούνται αυτόματα από τον ακαθάριστο μισθό σας, αν είστε εργαζόμενος. Οι περισσότεροι αυτοαπασχολούμενοι πρέπει επίσης να συνεισφέρουν οικονομικά σε διάφορα ασφαλιστικά ταμεία. Φυσικά, σχεδόν όλοι έχουν το δικαίωμα κοινωνικών παροχών. Για λιγότερο σοβαρές ασθένειες, για παράδειγμα κρυολογήματα ή πονοκεφάλους, μπορείτε να αγοράσετε φάρμακα απευθείας από το φαρμακείο. Οι υπάλληλοι που εργάζονται εκεί μπορούν επίσης να σας συμβουλευθούν.

Επίσκεψη σε γιατρό

Εάν είστε σοβαρά άρρωστοι και θέλετε να πάτε σε γιατρό, πρέπει πρώτα να μεταβείτε στο Sozialamt (τμήμα κοινωνικών υπηρεσιών), όπου θα λάβετε ένα ειδικό πιστοποιητικό ασφάλισης υγείας (Krankenschein). Στη συνέχεια, μπορείτε να μεταβείτε σε γιατρό με αυτό το πιστοποιητικό. Το Sozialamt (υπηρεσία κοινωνικών υπηρεσιών) πληρώνει για το ραντεβού με το γιατρό και τη φαρμακευτική αγωγή. Προκειμένου να αποκτήσετε ισχυρότερη φαρμακευτική αγωγή, ο γιατρός θα σας χορηγήσει ένα Rezept (συνταγή) το οποίο στη συνέχεια θα δείξετε στο φαρμακείο.

Για παράδειγμα, οι ομογενείς οικογένειες στη Γερμανία μπορούν να υποβάλουν αίτηση για επίδομα τέκνου (Kindergeld) από την κυβέρνηση. Εάν συσσωρεύουν συνταξιοδοτικές παροχές όντας εργαζόμενοι στη Γερμανία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, μπορούν να λάβουν τη σύνταξη όταν συνταξιοδοτούνται στο εξωτερικό. Σε γενικές γραμμές, όποιος συνεισφέρει στο γερμανικό σύστημα παροχών λαμβάνει οικονομικά οφέλη, τουλάχιστον μετά από κάποια περίοδο αναμονής.

Διάφορα είδη κοινωνικής ασφάλισης

Το γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης είναι οργανωμένο κατά κάπως τυχαίο τρόπο. Το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας προφανώς δεν σχεδιάστηκε από το μηδέν, αλλά εξελίχθηκε σε μια περίοδο άνω των 125 ετών. Γενικά, υπάρχουν τρεις κατηγορίες παροχών: οι παροχές που καταβάλλονται αποκλειστικά από τον εργοδότη, τα ταμεία κοινωνικής πρόνοιας όπου ο εργοδότης και ο εργαζόμενος μοιράζονται το κόστος, και οι παροχές που βασίζονται στο φόρο.

Παροχές που χρηματοδοτούνται από εργοδότες

Το σημαντικότερο κεφάλαιο αυτής της κατηγορίας είναι η ασφάλιση ατυχημάτων που σχετίζεται με την εργασία (Unfallversicherung). Η κάλυψη εκτείνεται σε ασθένειες που σχετίζονται με την εργασία και σε ατυχήματα που συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της διαδρομής σας προς ή από την εργασία. Ωστόσο, όλες οι προκύπτουσες αναπηρίες καλύπτονται από ένα ξεχωριστό ταμείο (Münder / Ernst 2009).

Παροχές που μοιράζονται οι εργοδότες και οι υπάλληλοι

Τα πιο δαπανηρά τμήματα του γερμανικού συστήματος, της υγειονομικής περίθαλψης και της ασφάλισης συντάξεων (Rentenversicherung) με το σημαντικό οικονομικό βάρος τους, μοιράζονται μεταξύ του εργοδότη και του εργαζομένου. Όλοι οι εργαζόμενοι συνεισφέρουν το 9,45% του ακαθάριστου εισοδήματός τους στο συνταξιοδοτικό ταμείο. Η ασφάλιση υγείας ακολουθεί με το 7,3% και η νοσηλευτική φροντίδα με 1,025%. Ο εργοδότης σας συνεισφέρει περίπου το ίδιο ποσό.

Εκτός αν είστε αυτοαπασχολούμενος, αυτές οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης αφαιρούνται αυτόματα από το μισθό ή τους μισθούς σας κάθε μήνα. Το ποσό που αφαιρέθηκε από τον ακαθάριστο μισθό σας θα καταγραφεί στο φύλλο πληρωμής σας. Ανάλογα με το πόσο καιρό θα συνεισφέρετε στο ταμείο, θα πρέπει να λάβετε ως το 67% του μέσου καθαρού σας εισοδήματος ως σύνταξη όταν συνταξιοδοτείστε. Η νόμιμη ηλικία συνταξιοδότησης στη Γερμανία είναι τώρα τα 67 χρόνια.

Δεδομένου ότι το θέμα της ασφάλισης υγείας (συμπεριλαμβανομένης της νοσηλευτικής φροντίδας για τους ηλικιωμένους) είναι πολύπλοκο, θα θέλαμε να σας παραπέμψουμε στο άρθρο σχετικά με την ασφάλιση υγείας στη Γερμανία.

Ασφάλιση ανεργίας στη Γερμανία

Η κοινωνική ασφάλιση στη Γερμανία προβλέπει επίσης ασφάλιση ανεργίας (Arbeitslosenversicherung), στην οποία τόσο ο εργοδότης

όσο και ο εργαζόμενος συνεισφέρουν στο 1,5% του ακαθάριστου εισοδήματος του εργαζομένου. Η αποζημίωση ανεργίας συνίσταται σε συνδυασμό αποζημιώσεων διαμονής και αξιώσεων που βασίζονται σε εισφορές. Θα λάβετε περίπου το 60% του προηγούμενου καθαρού σας εισοδήματος για περίοδο έξι έως 24 μηνών ανεργίας.

Μετά από αυτή την περίοδο έως δύο ετών, όλοι λαμβάνουν ενίσχυση κοινωνικής μέριμνας (ALG II ή Hartz IV, όπως είναι ευρύτερα γνωστή), δηλαδή ένα τυποποιημένο επίδομα διαβίωσης. Μια προϋπόθεση για τη λήψη αυτού του επιδόματος είναι η προθυμία σας να δεχτείτε όλες τις προσφορές εργασίας, ακόμη και αυτές χαμηλής αμοιβής ή μερικής απασχόλησης. Από την εισαγωγή του το 2005, ο Hartz IV έχει δεχθεί πολλές επικρίσεις και πυροδότησε πολλές διαβουλεύσεις.

Παροχές κοινωνικής ασφάλισης για οικογένειες

Τα σημαντικότερα φορολογικά οφέλη στο πλαίσιο του γερμανικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης είναι τα επιδόματα τέκνων (Kindergeld), τα επιδόματα μητρότητας (Mutterschaftsgeld) και τα δάνεια σπουδών για πανεπιστήμια στη Γερμανία (Bafög).

Το επίδομα τέκνου είναι σημαντικό για εκπατρισμένες οικογένειες. Μετά τη διαμονή στη Γερμανία για 12 μήνες, κάθε κάτοικος μπορεί να υποβάλει αίτηση στο τοπικό πρακτορείο απασχόλησης (Arbeitsamt). Οι γονείς λαμβάνουν μεταξύ 184 και 215 ευρώ ανά μήνα για κάθε παιδί. Ακόμη και τα παιδιά ηλικίας μεταξύ 18 και 25 ετών μπορούν ακόμη να λάβουν αυτό το είδος επιδόματος εάν φοιτήσουν στο σχολείο ή στο πανεπιστήμιο. Για να υποβάλετε αίτηση για επίδομα τέκνου, χρειάζεστε την άδεια διαμονής σας, το πιστοποιητικό τοπικής εγγραφής σας, ένα έντυπο αίτησης και τα πιστοποιητικά γέννησης των παιδιών σας.

Η Γερμανία έχει πολλούς νόμους για την προστασία των εγκύων και των νέων μητέρων. Οι έγκυες μητέρες έχουν το δικαίωμα προσωρινής αποχής από την εργασία για έξι εβδομάδες πριν από τον τοκετό. Απαγορεύεται να εργάζονται για οκτώ εβδομάδες μετά τον τοκετό. (Εάν έχετε δίδυμα ή εάν το μωρό σας γεννήθηκε πρόωρα, μπορείτε να μείνετε στο σπίτι για τρεις μήνες μετά τον τοκετό.) Μια έγκυος μητέρα πρέπει μόνο να ενημερώσει τον εργοδότη της και αυτή θα τεθεί σε άδεια αδείας μητρότητας.

3. Φορολογικές Υποχρεώσεις

Η Γερμανία επιβάλλει φόρο επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων. Ο φόρος εισοδήματος είναι ένας ετήσιος φόρος που εφαρμόζεται στο εισόδημα σε αποκτάται σε ένα ημερολογιακό έτος (περίοδος αξιολόγησης) από:

- Γεωργία και δασοκομία
- Επιχειρηματικές λειτουργίες
- Αυτοαπασχολούμενους*
- Εξαρτημένη απασχόληση
- Περιουσιακά στοιχεία παγίου κεφαλαίου
- Ενοικιάσεις και μισθώσεις, και
- Τα άλλα εισοδήματα που αναφέρονται στο άρθρο 22 του γερμανικού νόμου περί φόρου εισοδήματος (EStG)
(π.χ. εισόδημα από σύνταξη που προέρχεται από το νόμιμο ταμείο ασφάλισης συντάξεων ή εισόδημα από ιδιωτικές πωλήσεις)

*) Αυτοαπασχόληση / εξαρτημένη απασχόληση σύμφωνα με την § 2 παράγραφο 1 του γερμανικού νόμου περί φόρου εισοδήματος (EStG)

Ο γερμανικός νόμος για τον φόρο εισοδήματος διαχωρίζει μεταξύ δύο τύπων φορολογικών υποχρεώσεων: πλήρης φορολογική υποχρέωση και μερική απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος.

Στο τέλος ενός ημερολογιακού έτους έχετε τη δυνατότητα να υποβάλετε αίτηση στην φορολογική υπηρεσία για προσαρμογή του φόρου εισοδήματος στον τόπο κατοικίας σας, ώστε να σας επιστραφεί μέρος του φόρου που καταβάλατε. Η υποβολή φορολογικής δήλωσης είναι υποχρεωτική.

Συμβουλευτείτε έναν φορολογικό σύμβουλο για περισσότερες πληροφορίες. Θα πρέπει να πληρώσετε για αυτό, αλλά ένας φορολογικός σύμβουλος μπορεί να σας βοηθήσει να υποβάλλετε μια σωστή φορολογική δήλωση.

Πλήρης υποχρέωση καταβολής φόρου εισοδήματος στη Γερμανία

Εάν ο κύριος τόπος διαμονής σας βρίσκεται στη Γερμανία, είστε πλήρως υπόχρεος για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος εδώ. Αυτό σημαίνει ότι όλα τα εισοδήματά σας, ανεξάρτητα από το αν προέρχονται από τη Γερμανία ή / και από το εξωτερικό, πρέπει να φορολογούνται στη Γερμανία (αρχή του παγκόσμιου εισοδήματος).

Όταν μετακομίζετε στη Γερμανία για επαγγελματικούς λόγους, μπορεί να εκπλαγείτε αφού δείτε το πρώτο σας επίδομα: το ακαθάριστο μηνιαίο σας εισόδημα και ο καθαρός μισθός που πράγματι λαμβάνετε συχνά διαφέρουν σημαντικά. Για παράδειγμα, το 2012, ένας άτεκνος, 37χρονος υπάλληλος από άλλη χώρα που ζει στη Δυτική Γερμανία θα κερδίσει ένα ακαθάριστο μισθό 5.000 ευρώ το μήνα, αλλά θα λάβει μόνο περίπου € 2.875 μετά από τους φόρους PAYE. Ωστόσο, αυτή η διαφορά δεν οφείλεται μόνο στη φορολογία: κάποιες εισφορές για τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης αφαιρούνται απευθείας από τους μισθούς των περισσότερων εργαζομένων στη Γερμανία. Η χώρα εξακολουθεί να διαθέτει ένα αρκετά εκτεταμένο κράτος πρόνοιας, αν και οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις για τη μείωση τόσο του κόστους όσο και των οφελών προκάλεσαν διάφορες έντονες συζητήσεις στα μέσα ενημέρωσης. Το γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και η τοπική φορολογία, ενίοτε περιλαμβάνουν αρκετή γραφειοκρατία. Εάν είστε τυχεροί, τα οικονομικά πλεονεκτήματα θα αντισταθμίσουν την ταλαιπωρία.

Εκτός από τον Lohnsteuer, πρέπει να πληρώσετε το λεγόμενο πρόσθετο τέλος αλληλεγγύης (5,5% του φόρου εισοδήματός σας) καθώς και φόρο εκκλησίας (Kirchensteuer). Ωστόσο, το τελευταίο είδος φόρου στη Γερμανία ισχύει μόνο αν είστε εγγεγραμμένος υπήκοος της Καθολικής ή της Λουθηρανικής Προτεσταντικής Θρησκείας στη Γερμανία.

Οι σχετικές με το φόρο πληροφορίες για τους υπαλλήλους, όπως ο αριθμός των παιδιών ή η θρησκευτική τους σχέση, καταχωρίζονται

στην ηλεκτρονική φορολογική τους κάρτα (elektronische Lohnsteuerkarte). Απλώς πρέπει να δώσετε στον εργοδότη σας τον αριθμό φορολογικού σας μητρώου και την ημερομηνία γέννησής σας για να σας προσθέσει στη μισθοδοσία της εταιρείας και στη συνέχεια θα έχετε πρόσβαση σε όλες τις σχετικές φορολογικές πληροφορίες από τη γερμανική κεντρική υπηρεσία εσόδων (Bundeszentralamt für Steuern).

Κουίζ

- Τι σημαίνει έγκυρος γάμος στη Γερμανία;
- Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ ενός γάμου και ενός συμφώνου συμβίωσης;
- Αναφέρετε ορισμένους κανονισμούς για το διαζύγιο και τον χωρισμό.
- Ποια είναι τα είδη κοινωνικής ασφάλισης στη Γερμανία;
- Ποιες ευκαιρίες εξαγοράς είναι διαθέσιμες στη Γερμανία;
- Πού υπάρχουν φορολογικές υποχρεώσεις στη Γερμανία;

Κουίζ πολλαπλών επιλογών

1. Τι σημαίνει έγκυρος γάμος στη Γερμανία;
 - α. ένας γάμος που εκτελείται στο γραφείο του μητρώου
 - β. όταν υπογράψουν και τα δύο μέρη
 - γ. ένας γάμος όταν έλαβε χώρα ένας γάμος
 - δ. κάτι άλλο

α.
2. Έγγραφο που είναι απαραίτητα για το γάμο:
 - α. Ένα έγκυρο διαβατήριο
 - β. Ένα επίσημο πιστοποιητικό γέννησης
 - γ. Και τα δύο
 - δ. Κανένας από αυτούς

γ.
3. Υπάρχουν διαφορές μεταξύ ενός γάμου και ενός συμφώνου συμβίωσης;
 - α. Στο πώς εφαρμόζεται ο φορολογικός κώδικας
 - β. Δεν υπάρχουν διαφορές
 - γ. Στα ονόματα μετά το διαζύγιο
 - δ. Δεν υπάρχουν διαφορές στην υιοθεσία των παιδιών

α.
4. Όταν είστε παντρεμένοι με γερμανό υπήκοο
 - α. Αυτό συνεπάγεται αυτόματα τη γερμανική σας υπηκοότητα

- β. όχι αυτόματα
- γ. ποτέ
- δ. τα δύο θέματα δεν συνδέονται

β.

5. Η αρχή της προσωπικής ευθύνης θα εφαρμοστεί

- α. Ναι
- β. Όχι πάντα
- γ. Ποτέ
- δ. τα δύο θέματα δεν συνδέονται

α.

6. Τι σημαίνει "Zugewinnausgleichsverfahren" μετά το διαζύγιο

- α. Αποζημίωση των μερών μετά το διαζύγιο
- β. κάτι που συνδέεται με την ιδιότητα του πολίτη
- γ. δεν συνδέεται με το διαζύγιο
- δ. μια ρύθμιση διαζυγίου

α.

7. Η συμμετοχή στο γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης είναι

- α. υποχρεωτική
- β. επιβεβλημένη
- γ. τίποτα από τα δύο
- δ. εξαρτάται

β.

8. Ποια είναι το πιο ακριβό τμήμα του γερμανικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

- α. υγειονομική περίθαλψη και ασφάλιση συντάξεων
- β. ασφάλισης ανεργίας
- γ. ασφάλιση απασχόλησης
- δ. ασφάλιση αδείας

α.

9. Ποιος πρέπει να πληρώσει φόρους στη Γερμανία;

- α. αυτοαπασχολούμενοι και εξαρτημένοι υπάλληλοι
- β. εξαρτώμενοι εργαζόμενοι
- γ. μόνο αυτοαπασχολούμενοι
- δ. κάθε πολίτης από το 18ο έτος

α

10. Είστε υποχρεωμένοι να πληρώνετε πλήρως φόρο εισοδήματος στη Γερμανία όταν

- α. ο κύριος τόπος διαμονής σας είναι στη Γερμανία
- β. ζείτε για μερικούς μήνες στη Γερμανία
- γ. Έχετε σπίτι στη Γερμανία
- δ. ποτέ

α.

2.

Κεφάλαιο 6

Νόμοι περί προστασίας δεδομένων

Ιστορία

Η Herta και ο Ralf θέλουν να ψωνίζουν on-line. Αλλά όπως έχει συμβεί και άλλες περιπτώσεις, υπέστησαν κυβερνοεπιθέσεις και έχασαν χρήματα και κάποια προσωπικά δεδομένα. Έτσι στο μέλλον πρέπει να είναι πιο ενημερωμένοι και πιο προσεκτικοί. Στα κοινωνικά δίκτυα, μερικές φορές δεν είναι σίγουροι ποια δεδομένα μπορούν να ανακτηθούν και ποιες πληροφορίες μπορούν να δημοσιευτούν στο Διαδίκτυο. Όταν εργάζονταν ακόμα, ήταν σε θέση να παρακολουθήσουν μαθήματα κατάρτισης για την προστασία δεδομένων στην εταιρεία τους. Ειδικότερα, οι εταιρείες δεσμεύονται για την προστασία των δεδομένων.

Ποια είναι η βασική νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων;

Στη Γερμανία, η προστασία των δεδομένων διέπεται από πολυάριθμους νόμους και κανονισμούς που μπορούν να ταξινομηθούν στις ακόλουθες κατηγορίες:

- Ομοσπονδιακή νομοθεσία:
 - Ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας δεδομένων (BDSG)
 - Ομοσπονδιακές διατάξεις προστασίας δεδομένων που διέπουν συγκεκριμένους τομείς
- Κρατική νομοθεσία:
 - Οι πράξεις προστασίας δεδομένων των κρατών
 - Κρατικοί κανονισμοί προστασίας δεδομένων που διέπουν συγκεκριμένους τομείς

Κατά τον προσδιορισμό του νόμου ή του κανονισμού που πρέπει να εφαρμοστεί, πρέπει να ξεκινήσουμε εξετάζοντας εάν τα δεδομένα επεξεργάζονται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

Νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων που διέπει τον ιδιωτικό τομέα

Οι γενικές απαιτήσεις προστασίας δεδομένων που πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις στις χώρες της Γερμανίας καθορίζονται στον Ομοσπονδιακό Νόμο περί Προστασίας Δεδομένων. Οι αγγλικές εκδόσεις του νόμου βρίσκονται στην αρχική σελίδα του Επιτρόπου Προστασίας Δεδομένων της Ομοσπονδιακής Επιτροπής.

Ο ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας δεδομένων προβλέπει ότι οι εταιρείες επιτρέπεται να επεξεργάζονται προσωπικά δεδομένα μόνο εάν

- η επεξεργασία των δεδομένων επιτρέπεται βάσει ειδικής νομοθετικής διάταξης ή εάν
- το πρόσωπο του οποίου τα δεδομένα πρόκειται να υποστούν επεξεργασία έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.

Επιπλέον, υπάρχουν κανονισμοί προστασίας δεδομένων που ισχύουν σε συγκεκριμένους τομείς και οι οποίοι περιλαμβάνονται σε ειδικούς νόμους. Αυτοί οι ειδικοί νόμοι υπερισχύουν της γενικής νομοθεσίας. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το γερμανικό νόμο περί τραπεζών και τον νόμο περί ξεπλύματος χρημάτων (πρόληψη), ο νόμος περί τηλεπικοινωνιών και ο κανονισμός για την εποπτεία του τομέα τηλεπικοινωνιών.

Νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων που διέπει τον δημόσιο τομέα

Οι νόμοι και οι κανονισμοί περί προστασίας δεδομένων σε κρατικό επίπεδο καθορίζουν τις νομικές απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται για τις δημόσιες αρχές και τους άλλους δημόσιους οργανισμούς σε ένα

γερμανικό κράτος, ώστε να μπορούν να επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Όπως και ο ομοσπονδιακός νόμος, ο νόμος περί προστασίας δεδομένων της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας προβλέπει ότι τα προσωπικά δεδομένα ενός πολίτη μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο εάν

- η επεξεργασία των δεδομένων επιτρέπεται βάσει ειδικής νομοθετικής διάταξης ή εάν

- ο πολίτης του οποίου τα δεδομένα πρόκειται να υποστούν επεξεργασία έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.

Εκτός από τους γενικούς νόμους για την προστασία των δεδομένων, υπάρχουν ειδικοί νόμοι, τόσο σε κρατικό όσο και σε ομοσπονδιακό επίπεδο, που περιέχουν διατάξεις προστασίας δεδομένων που διέπουν συγκεκριμένους τομείς. Για παράδειγμα, ο Αστυνομικός Νόμος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων από αστυνομικές υπηρεσίες. Οι δημόσιες αρχές πρέπει να τηρούν, κατά προτεραιότητα, τις διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων που προβλέπονται από τους ειδικούς νόμους που ισχύουν γι' αυτές.

Η επεξεργασία δεδομένων από τις ομοσπονδιακές αρχές και άλλους ομοσπονδιακούς δημόσιους φορείς διέπεται από τον ομοσπονδιακό νόμο περί προστασίας δεδομένων. Ωστόσο, και σε ομοσπονδιακό επίπεδο, η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων ρυθμίζεται όλο και περισσότερο από ειδική νομοθεσία. Για παράδειγμα, τα τοπικά Γραφεία Εργασίας που υπόκεινται στην Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Απασχόλησης, έχουν ειδικούς κανονισμούς όπως ο δέκατος τόμος του Κώδικα Κοινωνικού Δικαίου.

Επισκόπηση του BDSG

- Πρώτο τμήμα (§§ 1-11): Γενικοί και κοινοί κανόνες
- Δεύτερο τμήμα (§§ 12-26): επεξεργασία δεδομένων από δημόσιους φορείς
- Τρίτο τμήμα (§§ 27-38a): Επεξεργασία δεδομένων από μη κρατικούς φορείς και από δημόσιες εταιρείες ανταγωνιστών
- Τέταρτο τμήμα (§§ 39-42): Ειδικές διατάξεις
- Πέμπτο τμήμα (§§ 43-44): Ποινικές και αστικές κυρώσεις
- Έκτο τμήμα (§§ 45-46): Μεταβατικές διατάξεις

Νόμος περί προστασίας δεδομένων (2017)

Στις 27 Απριλίου 2017, το γερμανικό κοινοβούλιο ψήφισε έναν εντελώς νέο ομοσπονδιακό νόμο περί προστασίας δεδομένων (Bundesdatenschutzgesetz - BDSG). Το νέο BDSG αντικαθιστά το

παλιό BDSG, το οποίο ίσχυε εδώ και 40 χρόνια. Το νέο BDSG προσαρμόζει το γερμανικό δίκαιο στις διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων της ΕΕ (GDPR). Το νέο BDSG θα αποτελέσει τώρα τη βάση για την προσαρμογή των γερμανικών πράξεων στο ΓΚΠΔ. Είναι πιθανό να ακολουθήσουν και άλλες πράξεις που αφορούν ειδικές καταστάσεις επεξεργασίας, όπως η προστασία των δεδομένων κοινωνικής ασφάλισης

2. Σημαντικοί ορισμοί που εμπίπτουν στη νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων

Προσωπικά δεδομένα: Τα προσωπικά δεδομένα είναι οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με τα προσωπικά ή υλικά χαρακτηριστικά ενός αναγνωρισμένου προσώπου

Αυτό σημαίνει...

Ο καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων που τον αφορούν.

Τα δεδομένα αυτά πρέπει να υποβάλλονται σε δίκαιη επεξεργασία για καθορισμένους σκοπούς και βάσει της συγκατάθεσης του ενδιαφερομένου ή βάσει άλλης νόμιμης βάσης που προβλέπεται από το νόμο. Ο καθένας έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που συλλέγονται σχετικά με αυτόν, καθώς και το δικαίωμα να το διορθώσει. Η συμμόρφωση με τους κανόνες αυτούς υπόκειται σε έλεγχο από ανεξάρτητη αρχή.

-> Άρθρο 8 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Είδη προσωπικών δεδομένων

Ως προσωπικά δεδομένα νοούνται όλα τα δεδομένα που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με προσωπικές σχέσεις ή γεγονότα σχετικά με ένα φυσικό πρόσωπο που έχει ταυτοποιηθεί ή αναγνωριστεί. Περιλαμβάνουν:

- Προσωπικές σχέσεις: όνομα, διεύθυνση, επάγγελμα, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, διεύθυνση IP ή προσωπικό αριθμό
- Πραγματικές περιστάσεις: εισόδημα, φόροι, ιδιοκτησία
- Ειδικό είδος προσωπικών δεδομένων: φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, πολιτικές απόψεις, θρησκευτικές ή φιλοσοφικές

πεποιθήσεις, συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, υγεία ή σεξουαλική ζωή. Αυτά τα δεδομένα υπόκεινται σε ειδική προστασία. Τα προστατευμένα προσωπικά δεδομένα δεν περιλαμβάνουν ανώνυμα δεδομένα, στα οποία η ταυτότητα του ατόμου δεν είναι διακριτή. Τα ψευδωνυμοποιημένα δεδομένα (όπου το όνομα του ατόμου αντικαθίσταται με ψευδώνυμο) προστατεύονται από το BDSG, επειδή τα δεδομένα σχετίζονται με ένα πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι διακριτή. Το BDSG δεν προστατεύει τα δεδομένα νομικών προσώπων, όπως οι εταιρείες, αν και ορισμένα δικαστήρια έχουν επεκτείνει την προστασία σε νομικά πρόσωπα.

Επεξεργασία δεδομένων: Ο νόμιμος όρος «επεξεργασία δεδομένων» αφορά ειδικότερα τη συλλογή, αποθήκευση, τροποποίηση και διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Όλοι οι τρόποι χρήσης των δεδομένων περιορίζονται με τον ίδιο τρόπο. Τα προσωπικά δεδομένα μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο,

- εάν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει σαφή ή την πρότερη συγκατάθεσή του ή
- εάν η επεξεργασία δεδομένων είναι επιτρεπτή βάσει των εκ του νόμου απαλλαγών που ισχύουν για την επεξεργασία δεδομένων.

Οι ανωτέρω απαιτήσεις επεξεργασίας δεδομένων δεν ισχύουν με τον ίδιο τρόπο για τα ευαίσθητα δεδομένα. Κατ' αρχήν, δεν είναι δυνατή η επεξεργασία τέτοιων δεδομένων. Η παρέκκλιση επιτρέπεται μόνο υπό πολύ συγκεκριμένες συνθήκες, π.χ. με τη ρητή συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων (που αναφέρεται στην επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων) ή εάν η επεξεργασία τέτοιων δεδομένων επιβάλλεται από το γερμανικό εργατικό δίκαιο.

Ποιες είναι οι βασικές αρχές που ισχύουν για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων;

- Διαφάνεια
- Νομική βάση για επεξεργασία
- Περιορισμός σκοπού της επεξεργασίας
- Εξοικονόμηση δεδομένων
- Αναλογικότητα
- Διατήρηση

3. Βασικές αρχές

Οι βασικές αρχές της γερμανικής προστασίας δεδομένων (και της ΕΕ) και της ασφάλειας σκιαγραφούν μια συνολική εκτίμηση του τι πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τη χρήση προσωπικών δεδομένων.

- Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να υποβάλλονται σε δίκαιη και νόμιμη επεξεργασία.
- Τα προσωπικά δεδομένα πρέπει να συλλέγονται για σαφείς και νόμιμους σκοπούς και πρέπει να χρησιμοποιούνται ανάλογα.
- Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να είναι σχετικά και να μην είναι υπερβολικά σε σχέση με τον νόμιμο σκοπό.
- Τα προσωπικά δεδομένα πρέπει να είναι ακριβή και, αν χρειαστεί, να ενημερώνονται.
- Το ενδιαφερόμενο άτομο (υποκείμενο των δεδομένων) πρέπει να είναι σε θέση να διορθώσει, να διαγράψει ή να αποκλείσει λανθασμένα δεδομένα.
- Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν πρέπει να παρακρατηθούν για περισσότερο από όσο χρειάζεται.
- Τα προσωπικά δεδομένα πρέπει να προστατεύονται με κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα κατά της μη εξουσιοδοτημένης ή παράνομης επεξεργασίας, τυχαίας απώλειας και καταστροφής.

4. Μεταφορά δεδομένων εντός ενός ομίλου εταιρειών

Οι εταιρείες ενός ομίλου εταιρειών δεν είναι γενικά προνομιούχες μεταχείρισης. Κάθε εταιρεία θεωρείται ξεχωριστή οντότητα.

Η διαβίβαση δεδομένων από μια εταιρεία σε άλλη εντός ενός ομίλου εταιρειών χαρακτηρίζεται ως μεταφορά δεδομένων, με την έννοια ότι ισχύουν οι γενικοί περιορισμοί στην επεξεργασία δεδομένων. Η εξαίρεση που βασίζεται στο νόμιμο συμφέρον της οντότητας μεταποίησης αναφέρεται συχνά ως δικαιολογία.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, ωστόσο, πρέπει να αποδειχθεί το νόμιμο συμφέρον για κάθε μεμονωμένη μεταφορά. Εάν, για παράδειγμα, η διαβίβαση δεδομένων σε ανώνυμη μορφή εξυπηρετούσε εξίσου τον σκοπό, η μεταφορά δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορεί πλέον να καλύπτεται από το έννομο συμφέρον.

Επίσης, όταν γίνεται επίκληση της εξαίρεσης που βασίζεται σε έννομο συμφέρον, το συμφέρον αυτό πρέπει να υπερισχύει του συμφέροντος απορρήτου του υποκειμένου των δεδομένων.

Πού μπορώ να βρω περισσότερες πληροφορίες;

<http://www.bamf.de/EN/Willkommen/Aufenthalt/eAufenthaltstitel/Datenschutz/daten-schutz-node.html>

Κουίζ πολλαπλών επιλογών

1. Στη Γερμανία οι νόμοι για την προστασία των δεδομένων είναι:

- α. μόνο ομοσπονδιακή νομοθεσία
- β. μόνο κρατική νομοθεσία
- γ. και τα δυο
- δ. κανένα από αυτά

β.

2. Ο Ομοσπονδιακός νόμος για την προστασία των δεδομένων προβλέπει ότι επιτρέπεται στις επιχειρήσεις να επεξεργάζονται προσωπικά δεδομένα

- α. μόνο αν η επεξεργασία των δεδομένων επιτρέπεται βάσει ειδικής νομικής διάταξης,
- β. μόνο αν το πρόσωπο που επεξεργάζεται τα δεδομένα έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.
- γ. αν πληρούνται μία από αυτές τις προϋποθέσεις
- δ. σε άλλες περιπτώσεις

γ.

3. Πότε ψηφίστηκε στο γερμανικό κοινοβούλιο ένας εντελώς νέος ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας δεδομένων (Bundesdatenschutzgesetz - BDSG);

- α. στις 27 Απριλίου 2017
- β. στις 2 Μαΐου 2016
- γ. το 2015
- δ. το 2014

α.

4. Ο ομοσπονδιακός νόμος, ο νόμος περί προστασίας δεδομένων της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, προβλέπει ότι τα προσωπικά δεδομένα ενός πολίτη μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο εάν

- α. η επεξεργασία των δεδομένων επιτρέπεται βάσει ειδικής νομοθετικής διάταξης ή εάν
- β. ο πολίτης του οποίου τα δεδομένα πρόκειται να υποστούν επεξεργασία έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.
- γ. εάν μία από αυτές τις συνθήκες είναι πλήρης
- δ. σε άλλες περιπτώσεις

γ.

5. Πόσο καιρό βρισκόταν σε ισχύ το παλιό BDSG;

- α. 40 χρόνια
- β. 10 χρόνια
- γ. 2 χρόνια
- δ. 5 χρόνια

α.

6. Προσωπικά δεδομένα σημαίνει

- α. μόνο όλα τα δεδομένα που παρέχουν πληροφορίες για προσωπική σχέση
- β. μόνο γεγονότα σχετικά με ένα αναγνωρισμένο ή αναγνωρίσιμο φυσικό πρόσωπο
- γ. και τα δυο
- δ. τίποτα από τα δύο

γ.

7. Ο νομικός όρος «επεξεργασία δεδομένων» ισχύει:

- α. μόνο για τη συλλογή, αποθήκευση και τροποποίηση προσωπικών δεδομένων.
- β. μόνο για τη μεταφορά προσωπικών δεδομένων.
- γ. και για τα δύο
- δ. για κανένα από αυτά

γ.

8. Οι βασικές αρχές που ισχύουν για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι οι εξής:

- α. Διαφάνεια και νόμιμη βάση για επεξεργασία
- β. Περιορισμός σκοπού και ελαχιστοποίηση των δεδομένων
- γ. Αναλογικότητα και διατήρηση
- δ. Όλα μαζί

δ.

9. Ειδικοί νόμοι που υπερισχύουν της γενικής νομοθεσίας είναι

- α. Η γερμανική τραπεζική νομοθεσία για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (Πρόληψη)
- β. ο νόμος περί τηλεπικοινωνιών
- γ. κανονισμός για την εποπτεία του τομέα των τηλεπικοινωνιών.
- δ. όλα μαζί

δ.

10. Η Προστασία Δεδομένων ισχύει για

- α. μόνο για μία χώρα
- β. το ίδιο δικαίωμα για όλες τις χώρες
- γ. Προς το παρόν, η εθνική νομοθεσία προσαρμόζεται στο δίκαιο της ΕΕ
- δ. δεν είναι βασισμένη σε κανέναν νόμο

Y

Πηγές

[Bundesbeauftragter für den Datenschutz und die Informationsfreiheit](#) (Hrsg.): *BfDI-Info 1. Bundesdatenschutzgesetz. Text und Erläuterung*. 18. Auflage. Bonn 2016 ([PDF](#); [2 MB](#)).

[Wolfgang Däubler](#), Thomas Klebe, Peter Wedde, [Thilo Weichert](#): *Bundesdatenschutzgesetz. Kompaktkommentar zum BDSG. Mit Urteil zu Safe Harbor und Ausblick EU-Datenschutzgrundverordnung*. 5. Auflage. Bund-Verlag, Frankfurt (Main) 2016, [ISBN 978-3-7663-6446-3](#).

[German Law Archive](#): <https://germanlawarchive.iuscomp.org/?p=712>